

NOVA ГАЗЕТА

№12(320) Березень 26, 2015, Нью-Йорк

№12 (320), March 26, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**КОЛОМОЙСЬКИЙ, АБО ЗВІРЯЧИЙ
ВИШКІР ОЛІГАРХАТУ**

СТОР. 5

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ПЕРЕГОНИ:
ПЕРЕД СТАРТОМ**

СТОР. 9

У ГРОМАДІ

**ДЕБЮТАНТКИ: ПЕРШИЙ БАЛ -
ЯК ПЕРШЕ КОХАННЯ**

СТОР. 14

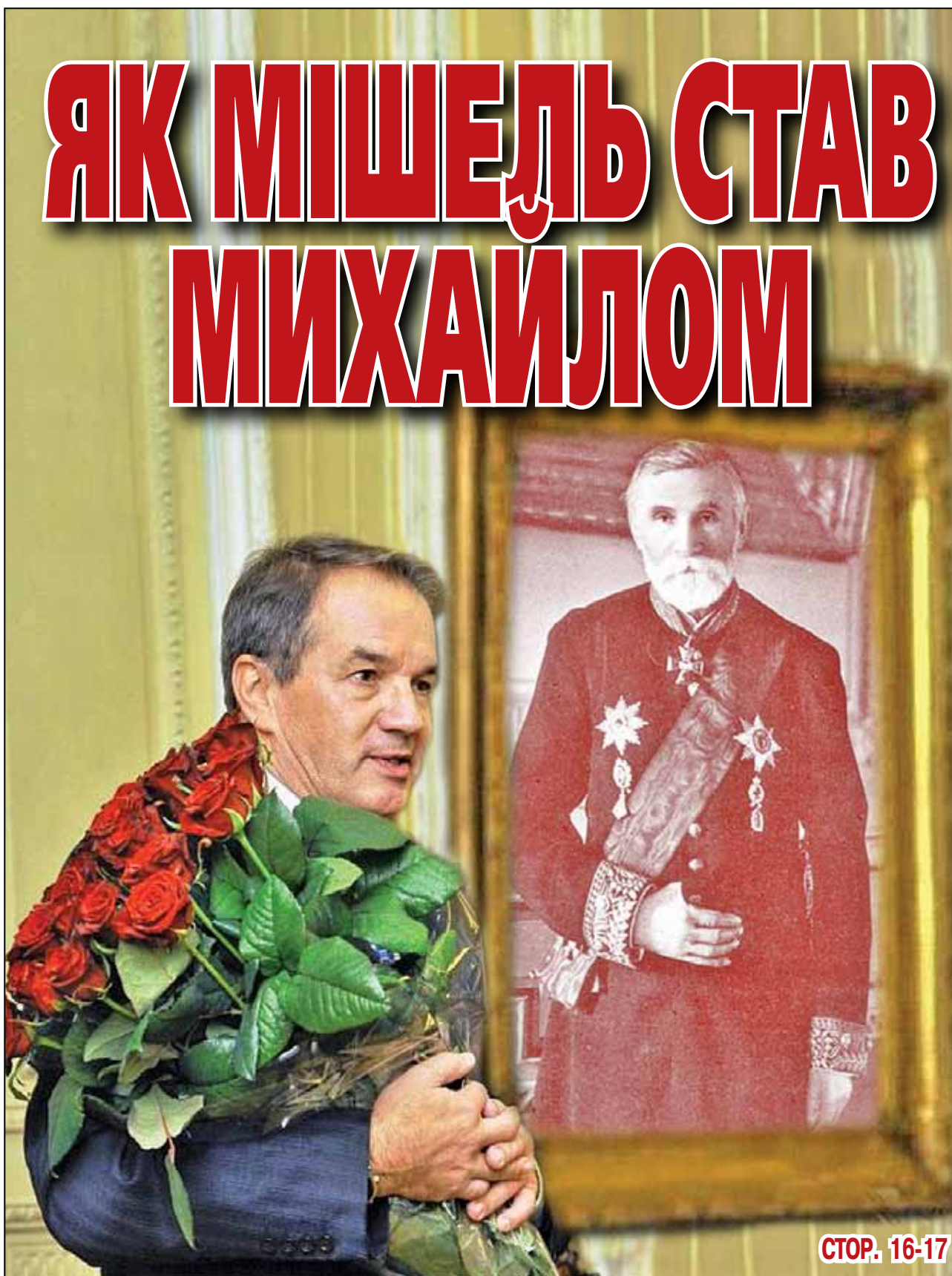
ДОВКОЛА СВІТУ

**КРУЇЗНІ КОРАБЛІ: ВІД АНТАРКТИДИ
ДО АЛЯСКИ**

СТОР. 20-21

ЯК МІШЕЛЬ СТАВ МИХАЙЛОМ

СТОР. 16-17

ЛІНІ КОСТЕНКО - 85!

СТОР. 18

«ПРОВИДІННЯ»

Братське Забезпечене Товариство, засноване 1912 р.
817 North Franklin Street, Philadelphia, PA 19123
тел. 215-627-2445 (extension 211)
Веб-сторінка: www.provassn.com

ДЛЯ ТИХ, ХТО ГОТУЄТЬСЯ ДО ПЕНСІЇ

ПЛЯНУВАННЯ ДЛЯ ВІДХОДУ НА ПЕНСІЮ І ПРОЖИВАННЯ НА ПЕНСІЇ

(призначене для осіб різного віку)

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ НА БЕЗКОШТОВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ СЕМІНАР

в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі
при 60C North Jefferson Road у Виппані, Нью-Джерзі
у неділю, 26-го квітня 2015 р., від год. 12:30 до 2:00 по полудні

Як максимізувати пільги Соціального Забезпечення (Social Security):

*Основи Соціального Забезпечення; Коли починати пільги;
Як обчислювати та максимізувати пільги; Як максимізувати пільги
чоловіка/дружини; Поради, як максимізувати Ваші доходи зі всіх джерел*

Методика для максимізування пенсійних заощаджень:

*Означені пенсійні програми; Пенсійні програми типу 401(k), 403 (b)
та 457; Перекочування (Rollover), переведення та обмін подібних
активів; Індивідуальні Пенсійні Конта (IRA та Roth IRA); Ануїтети;
Трасти; Життєве забезпечення (страхування); Інші програми і т.п.;
Перекочування пенсійних програм типу 401(k), 403 (b), 457 і т.ін.*

Творення та заміна доходів на пенсії; Як зберегти та максимізувати пенсійні заощадження; Індивідуальні Пенсійні Конта (IRA) та інші заощадження:

*Відхід на пенсію, програма забезпечення для старих (Medicare) та інші
пільги (особисті, від працедавця і соціальні); Користування і максимізація
Індивідуальних Пенсійних Конт (IRA та Roth IRA); Творення особистих джерел
доходів; як запобігти нестачі грошей на пенсії*

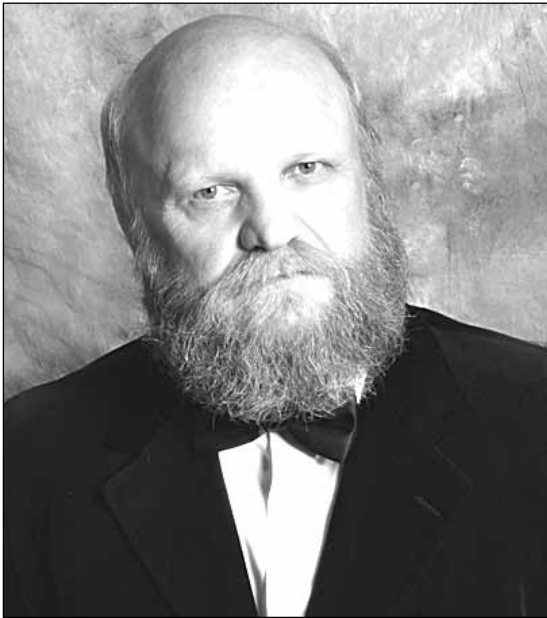
Плянуння на останні витрати: Не обтяжуйте Вашу родину!

ДОПОВІДАЧІ:

Robert W. DeLambily, Jr., CLU, ChFC –
фахівець з питань страхування і фінансовий
дорадник; спеціаліст фінансового
плянуння і забезпечення (страхування)
життя, здоров'я та довготривалої опіки

Адвокат Євген А. Луців — від «Провидіння»;
директор програм життєвого забезпечення
(страхування), заощаджень та пенсійних
конт; агент програми ануїтів

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Україну знову трясє – цього разу від внутрішніх розборок, пов'язаних з виходом з-під будь-якого контролю Ігоря Коломойського, одного з найзухваліших українських олігархів. Він не тільки обматюковує журналістів, а й погрожує масовими заворушеннями на Дніпропетровщині, натякаючи на можливу участь у цих безладах підконтрольних йому воєнізованих загонів. Разом з тим, шокований реакцією на звільнення Коломойського з посади губернатора Дніпропетровщини в інтернеті й друкованих українських ЗМІ. На кожний чесний матеріал, що тримати таку людину при владі, це означає робити виклик не тільки власному народові, а й Заходу, у якого Україна просить фінансову допомогу, обіцяючи навести в країні порядок, рясають десятки протилежних.

Резони захисників Коломойського – він кинув всі свої ресурси, аби унеможливити перетворення Дніпропетровщини на ще один Донбас, він навів порядок у регіоні і підняв людей на волонтерство. Саме завдяки Коломойському, стверджують його захисники, Дніпропетровщина стала форпостом захисту України від нової навали зі сходу. Читати це смішно, бо важко повірити, що автори цих опусів не знають, заради чого Коломойський після Революції Гідності почав грати роль великого патріота України. По-перше, він захищав цим свої накрадені мільярди, а, по-друге, отримавши владну посаду, розпочав новий виток пограбування України, прагнучи захопити нові й нові ласі шматки української економіки.

Дивує ще й те, що всі пишуть про Коломойського, не торкаючись підводної частини «айсберга». А вона набагато більша за надводну. Бо, за великим рахунком, проблема не в Коломойському, а в олігархії як явищі. Євромайдан був лише приводом, причиною ж його вибуху була олігархічна система, яка дає одним можливість мати мільярди, а іншим – ледь зводити кінці з кінцями. Саме ця система дозволила купці негідників обкрасити й ошукати Україну. І в Україні ніколи не буде добра, доки цю систему не буде зруйновано.

Рішення президента Порошенка звільнити Коломойського з посади губернатора правильне. Але одне це рішення нічого не змінює. Необхідні наступні кроки, які поставили б олігархів у загальну шеренгу бізнесменів, для яких (усіх без винятку) діють одні й ті самі правила. Необхідна масштабна ревізія всього прихвизованого, включно з цілими галузями економіки, які Кучма роздаровував своєму зятю Пінчуку. Причому найзд на 3-5 олігархів, прізвиська яких на слуху, також нічого не змінить. Бо не менші кошти вкрали в народі олігархи другого ешелону, на кшталт Сергія Тигінки й Сергія Львовичкіна, віддані соратники Януковича (типу Ані Герман), які сьогодні залягли в «окопи».

Втім, таких масштабних кроків сподіватися від Порошенка марно. Бо він не тільки президент, а й олігарх. Він сподівається, що Україна вже забула його обіцянку продати свою шоколадну імперію після обрання президентом. Він гадає, що пересічні люди не знають, що ця імперія – це не тільки кондитерські фабрики й цукрові заводи, а й заводи-гіганти в різних галузях промисловості, включно з обороною.

Порошенку вигідно обмежитися справою Коломойського, не чіпаючи самі підмурки олігархії. Бо це означатиме не тільки руїну бізнес-імперій таких титів як Фірташ, Ахметов чи Пінчук, а й його власної.

Україні ж після подій, пов'язаних з відставкою Коломойського, залишається й далі змивати полуду з очей. Аби нарешті остаточно прозріти й бодай на наступних президентських виборах обрати не олігарха, а чесного й не підкупного політика-патріота, який дбатиме не про свою бізнес-імперію, а про добро України.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Світ, спрямувавши погляд у бік Росії, намагається усвідомити багато чого з того, що відбувається на території, названій колись поетом такою, яку «розумом не осягнути». З розумінням внутрішньої й зовнішньої політики особливих проблем немає – в Росії збереглися традиції авторитаризму і створення образу зовнішнього ворога. Немає проблем і в неможливості демократії в цій країні – небажання населення проводити чесні вибори чи відстоювати свободу слова. Виявилось, що і вождизм зберігся приблизно в тому ж вигляді, що й майже за сто останніх років. А якщо є авторитаризм, то ані про особисте життя, ані про хвороби вождя дізнатися що-небудь практично неможливо.

Навіть для нефахівців при вигляді Путіна, в якого зовсім не рухається одна рука при ходінні, а обличчя наколоте ботексом, стає зрозуміло, що він дуже хворий

ТАЄМНІ ХВОРОБИ ВОЖДІВ

Щоразу я спостерігаю за реакцією своїх студентів, коли показую їм фотографії Леніна, зроблені в останні місяці його життя. Їхня реакція – здивування. Тому що на знімках перед ними виснажена хворобою людина з божевільними очима в інвалідному візку. Він зовсім не схожий на пропагандистський образ вічного пам'ятника з витягнутою в світле майбутнє рукою. Або на кінематографічного вождя, що розривається від столу до вікна, від броньовика до сцени. Ленін болісно помирав, але радянський народ не знав, чому і через що. З 12 березня 1923 року щодня публікувалися бюлетені про здоров'я Леніна. У них наводилися скупі відомості, які можна назвати лікарською відпійкою. «Бюлетень №6 про стан здоров'я Володимира Ілліча. Разом з триваючим покращенням мовлення й рухів правої руки настало помітне покращення і в рухах правої ноги. Загальний стан здоров'я, як і раніше, задовільний».

Цей бюлетень було підписано 17 березня лікарями Крамером і Кожевниковим, а також наркомом Семашком. Текст, ясна річ, було попередньо узгоджено з ЦК. Насправді, саме в ці дні Ленін звернувся до Сталіна з проханням, щоб йому дали цінніший калій – вождь не міг терпіти страхітливого болю. В отруті Леніну відмовили, і ще десять місяців лікарі та ЦК «боролися» за його життя, спостерігаючи, як тіло й без того низькорослого вождя перетворюється на скоцоблену мумію. Потім пропаганда створить образ великомученика, який спав нібито на солдатському ліжку, накриваючись грубою солдатською ковдрою, ділився хлібом, пив «порожній» (без цукру) чай і всім бажав вселенського щастя, не пояснюючи, що це таке і коли воно здійсниться.

Увесь радянський час «злі язики» поширювали різні чулки про недуги першого радянського вождя – називали його сифілітиком, божевільним і намовляли на нього, наділяючи іншими якостями нездорових людей. Мавзолей і саркофаг стали якимись таємничими символами, майже як у казці про мертву царівну. Здавалося, що, якщо до мумії покійного Леніна збереться мільярд людей і хтось із щасливчиків-некрофілів підійметься й поцілує його, то вождь опам'ятається, спритно вистрибне на кришку саркофага і крикне своє «товаріщі!». З часом, коли можна було вільніше думати і навіть говорити вголос, до трупа стали ставитися як до джерела зарази. Влада не поспішала його прибирати з Красної площі, незро-

зуміло чого побоюючись – чи то поширення бацили, чи то, навпаки, зникнення вірусу більшовизму, від чого в Кремлі почнеться мор і всі його мешканці перетворяться на маленькі мумії Леніна.

Весь час радянської влади здоров'я вождів було таємницею «за сімома печатками». Насправді цих «печаток» було набагато більше. Найбільш утаємниченим був Сталін: він страшенно боявся оточення, часто змінював соратників – кого розстрілював, кого засилав. Вождь боявся говорити про особисте життя, створивши навколо себе сяючу ауру, за якою не було видно тяжко хворої людини. Більшість листів Сталіна до рідних, в яких він описував свій стан, були засекречені. З молодості у Сталіна було вроджене каліцтво – всихаюча ліва рука, наслідок невиліковної генетичної хвороби Ерба. Крім цього, болі в м'язах рук і ніг, часті застуди, безсоння, він страждав від поліартриту, потім було кілька інсультів. Останні п'ять років Сталін практично не керував країною, у нього почалися провали в пам'яті, він не впізнавав найближчих соратників.

У 1952 році були арештовані головний лікар Сталіна Володимир Виноградов, інші співробітники «Кремлівки», елітної радянської лікарні. Чекисти вигадали «справу лікарів», і Сталін залишився без якісної медичної допомоги. Він двічі поривався піти у відставку, але добрі й сердечні більшовики вже полюбили нову традицію – вождь має вмирати на «бойовому посту». Так і сталося майже з усіма наступними керівниками СРСР, крім Хрущова й Горбачова. Країна періодично впадала в жалобу та «горе обвивало країну – від Калінінграда до Владивостока».

Насправді, надмірних витрат на державні похорони і впадання суспільства в стан надмірного страждання можна було б уникнути, якби існувала свобода вибору й невеликої формальності, що дозволяють населенню обирати і наймати на службу здорових людей. Навряд чи знайдеться бізнесмен, який візьме на працю людину, яка за станом здоров'я не зможе виконувати свої обов'язки в повному обсязі. Така людина зможе знайти собі інше застосування, згідно зі своїми розумовими та фізичними можливостями. Але не в Росії і не на пострадянському просторі. Президенти Казахстану та Узбекистану можуть незабаром увійти до книги рекордів Гіннеса як найживучіші диктатори – вони обиралися ще будучи першими секретарями компартій своїх республік, які входили до складу СРСР.

Вождизм нищить демократію, якщо населення не знає, кому довіряти країну. У Росії, за старою більшовицькою традицією, вождю віддавали все – право керувати політикою та економікою, спортом і культурою, сільським господарством і вихованням дітей. Парткоми вказували у наше особисте життя – хто, з ким, де, коли, чому. І тільки вождь завжди залишався недоторканим. Як у старому радянському анекдоті про Леніна, коли бешкетливий учень, наслуховавшись ідеологічних оповідань про вождя, запитав вчительку, чи міг Володимир Ілліч пісяти й какати. Радянські вожді – вони як сонце – гріють, дають світло, і ніхто не може сумніватися в їх користі. Той, хто сумнівається у вожді чи стані його здоров'я, піддається покаранню – не можна сумніватися в сонці.

Черговий російський вождь Путін, якщо вірити кремлівській пропаганді, найкращий з вождів, що ввібрав у себе мудрість Леніна, «міцну руку» Сталіна, веселість Хрущова та добродушність Брежнєва. Точно так само, як і інші вожді, Путін перебуває поза хворобами, він – як лабораторна колба, як кухоль Есмарха, як білосніжний халат міністра охорони здоров'я. Він такий же потрібний і безвідмовний. Тому поява Путіна хворим видається як швидкоплинне нездужання, не здатне порушити процес відновлення «руського мира». Так і хочеться вигукнути, трохи змінивши недавнє: «Путін жив, Путін живе, Путін буде жити».

Якщо, не дай Бог, трапиться підступне, в якому будуть абсолютно точно і без сумніву замішані, як мінімум, американці і, як максимум, американські українці, і російський народ знову потоне в сльозах, то і в цьому випадку в Росії не задумуються про демократію. Хочеш бути президентом, тобто найманим працівником на 4 або 5 років – будь ласка, покажи висновок лікарів. Підтвердять медики, що ти здатний працювати й віддавати всього себе на благо рідної країни – вперед і з піснею. А в разі недуги обіцяй віддати кінці не в кабінеті або резиденції, а в лікарняній палаті – вже як пенсіонер.

Навіть мені боляче дивитися на німечну людину, на яку дедалі сильніше перетворюється Путін. В нього рак, зовсім не рухається одна рука, а обличчя, наколоте ботексом, схоже на маску. Не можу зрозуміти, що хоче ця дуже хвора людина від розтерзаної нею країни?

Олег Панфілов,
професор державного
університету Ілії (Грузія)

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Лідери Франції, Німеччини та Іспанії побували в середу, 25 березня, у французьких Альпах, де напередодні розбився літак компанії Germanwings (до-чірня компанія Lufthansa) зі 150 особами на борту. Airbus A320, що летів з Барселони до Дюссельдорфа, упав після восьми хвилин швидкого зниження.

КАТАСТРОФА В НЕБІ НАД ФРАНЦУЗЬКИМИ АЛЬПАМИ

Рятувальні служби вже знайшли обидві «чорні скриньки», які передано фахівцям для вивчення причин катастрофи. Бортові мовні самописці пошкоджені, однак з них можна отримати інформацію, повідомив міністр внутрішніх справ Франції Бернар Казанєв. Міністр транспорту Франції Ален Відалієс після того, як знайшли «чорні скриньки», сказав: «Голоси пілотів записались, розслідування буде досить швидким».

Ангела Меркель, Франсуа Олланд і Маріано Рахой подякували рятувальникам за їхню працю у важких умовах. 72 зі

Серед загиблих у французьких Альпах – Олег Брижак, відомий бас-баритон Deutsche Oper am Rhein, колишній соліст Львівського оперного театру, протоієрей Укрїнської православної церкви у Крефельді під Дюссельдорфом, який з 1991 року жив і працював у Німеччині

144 пасажирів літака були громадянами Німеччини, серед них 16 школярів, що повертались після програми обміну. Серед загиблих – 35 громадян Іспанії. Серед жертв були також громадяни Великої Британії, Австралії, Аргентини, Ірану, Венесуели, США, Нідерландів, Колумбії, Мексики, Японії, Данії та Ізраїлю.

Літак авіакомпанії Germanwings розбився 24 березня у віддаленій гірській ущелині між французькими містами Дінгле-Бен і Барселоннетт. Фахівці зробили попереднє припущення, що аварія сталася

через технічні поломки. Вони відкидають версію про теракт.

На кадрах, знятих з одного з гелікоптерів, видно дрібні уламки літака, розкидані на скелястому схилі гори. «Те місце – картина жаху», – сказав міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр, який пролетів над схилом гори на гелікоптері. «Усе розбито на дрібні шматки. Найбільші уламки – розміром з невеликий автомобіль. Дістатися суходолом до того місця неможливо», – сказав президент генеральної ради департаменту Альпи Верхнього Провансу Жільбер Сован.

ПРЕЗИДЕНТ ЄМЕНУ ВТІК З КРАЇНИ?

Голова служби безпеки та голова президентської адміністрації Ємену заявили інформаційній агенції Reuters, що президент країни Абд Раббу Мансур Хаді залишається в своїй резиденції в Адені. Однак раніше представники інших силових структур повідомляли, що він виїхав за кордон, рятуючись від наступу повстанців-гоуситів. Напередодні президент закликав ООН дати дозвіл іншим країнам регіону надати Ємену військову підтримку.

Шийтські повстанці, тим часом, захопили найбільшу в країні авіабазу. Вона розташована в кількох десятках кілометрів від Адена. Це місто оголосили тимчасовою столицею, відколи Абд Раббу Мансур Хаді втік із столичної Сани. В Адені він збирає своїх прихильників, переважно сунітів, аби дати відсіч просуванню гоуситів.

За даними з деяких джерел, президент Ємену Абд Раббу Мансур Хаді втік з країни, охопленої повстанням

Раніше повстанці захопили третє за розміром місто країни – Таїз, що знаходиться між Саною та Аденом. Частина місцевих мешканців відмовляється приймати нову владу

і виходить на акції протесту. Поліція та бойовики їх жорстко придушують. У вівторок, 24 березня, у сутичках із силовиками загинуло щонайменше шестеро протестувальників.

ПОХОРОН КОРОЛЯ ЧЕРЕЗ 530 РОКІВ ПІСЛЯ СМЕРТІ

Церемонія перепоховання останків Річарда III відбулася за участю архієпископа Кентерберійського Джастіна Велбі

Очі побачити труну короля Річарда III, виставлену в Лестерському соборі у Великій Британії, змушені кілька годин стояти в черзі. Кістяк короля знайшли у 2012 році під паркуванням у місті Лестер. Останки останнього монарха династії Плантагенетів привезли до собору в неділю, 22 березня, після того як катафалк проїхав кількома містами Лестершира. Церемонію перепоховання останків Річарда III в четвер, 26 березня, проведе архієпископ Кентерберійський Джастін Велбі.

У 2012 році під час розкопок під автомобільною стоянкою в Лестері знайшли руїни монастиря, знесеного в XVI столітті. У стародавньому підмурку вчені знайшли поховання. Витягнуті з нього останки належали людині, яка загинула насильницькою смертю: хребет скелета був деформований, а череп – розтрощений. Взагалі на скелеті виявили сліди 10 поранень, більшість з них – на черепі. Для початку вчені встановили, що кістки належать чоловікові, загиблому у віці близько 30 років. Радіовуглецевий аналіз дозволив

датовати знахідку серединою XV століття. Тоді й припустили, що скелет може належати Річарду III.

Річард III загинув у битві при Босворті в 1485 році у 32-річному віці в боротьбі з претендентом на трон Генріхом Тюдорським, який згодом став королем Генріхом VII. Протягом кількох століть точне місце поховання англійського короля залишалося невідомим. Битва при Босворті була останнім великим боєм у війні Червоної та Білої Трояндр. Річард був останнім спадкоємцем династії Плантагенетів з дому Йорків. Його права на англійський престол оскаржував Генріх Тюдор з дому Ланкастерів.

Річард III став останнім англійським королем, який загинув у бою. З його смертю чоловіча лінія династії Плантагенетів перервалася, і війну Трояндр було закінчено. Трон перейшов Генріху VII – засновнику нової династії Тюдорів.

За матеріалами зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

ХТО ЗБИВ АВІАЛАЙНЕР РЕЙСУ МН17?

Нідерландська телекомпанія RTL повідомила, що має перші незаперечні докази того, що літак з Амстердама рейсу МН17, який зазнав катастрофи 17 липня минулого року під Донецьком, було збито російським зенітно-ракетним комплексом «Бук».

У листопаді кореспондент RTL Ерун Аккерманс зібрав на місці катастрофи, в районі селища Грабове, близько 15 фрагментів фюзеляжу і осколків та передав їх на аналіз до трьох незалежних інститутів в Німеччині, Великій Британії та Польщі. Згідно з висновками експертів-криміналістів, хімічний склад матеріалу дозволяє стверджувати, що це осколки ракети ЗРК «Бук». Один з осколків визначено як осколок боеголовки. На ньому виявлено серійний номер – буква «Ц» кирилицею і цифра 2. Це осколок боеголовки ракети «Бук-9М317», сучасної версії системи «Бук-М1-2», яка перебуває на озброєнні російської армії,

Тепер уже ні в кого не залишилося сумнівів, що літак з Амстердама рейсу МН17 збили минулого літа путінці

наводить RTL висновки експерта Ніколаса де Ларрінагі з Лондонського центру оборонних досліджень IHS Jane's.

Це вже не перше власне розслідування телекомпанії RTL у пошуках правди про катастрофу «Боїнга». У грудні минулого року журналісти RTL провели ретельний аналіз трьох фотографій, зроблених з селища Торез в перші хвилини після катастрофи, на яких зафіксовано стовп диму від старту ракети «Бук». Того разу до розслідуван-

ня також підключалися фахівці з військової техніки, професіонали з експертизи фотозображень, проводився порівняльний аналіз із супутниковими фотографіями. Схожий аналіз в січні цього року опублікувало й мережеве співтовариство журналістів-розслідувачів Bellingcat. І нарешті, минулого тижня російський журналіст Сергій Пархоменко на сайті «Медуза» навів результати власного аналізу цих знімків, зв'язавшись з їхнім автором. Примітно, що всі три журналістські розслідування, що проводилися незалежно одне від одного, вказують на одне й те саме місце, звідки було зроблено запуск ракети «Бук» – поле дорогою до селища Сніжне, підконтрольне сепаратистам.

Нагадаємо, «Боїнг» авіакомпанії Malaysia Airlines було збито в небі над Донецькою областю 17 липня 2014. Загинули всі 298 осіб на борту, переважно – громадяни Нідерландів.

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

У того, в кого ще жевріли сумніви, що владу в Україні, виборону кров'ю її крадих синів і доньок, перебрали не найогидніші з негідників, яких називають імпортним слівцем «олігархи», тепер ці сумніви остаточно розвіялися. Як торішнє листя на вітрі, як вранішній туман. Бо історія з дніпропетровським губернатором Ігорем Коломойським, який тепер вже не губернатор, а один з найбагатших олігархів, який всіляко мститиметься Порошенку й всьому українському народу, засвідчила: Україну обікрали не просто прудкі й хитрі типи, а справжні потвори, які спілкуються з ошуканими ними «лохами» такою самою мовою, якою спілкуються в зоні пахани і їхні «шістки». Тобто, з використанням жадливих матюків замість сполучників.

Утім, все по порядку. 19 березня губернатор Дніпропетровської області, один з найбагатших бізнесменів України, який має в своєму розпорядженні не тільки мільярди доларів, а й озброєні батальйони, Ігор Коломойський приїхав до приміщення компанії «Укртрансфанта», де перебував майже 6 годин і нібито хотів з'ясувати, на яких підставах призначено нового голову компанії. Раніше наглядюва рада цього держпідприємства відсторонила людину Коломойського Олександра Лазорка від здійснення повноважень голови правління компанії.

На виході з офісу «Укртрансфанти» Коломойський заявив, що «звільняв будівлю від російських диверсантів». При цьому голова Дніпропетровської ОДА звинуватив оточення президента в рейдерстві й брутально обматюкав журналіста радіо «Свобода» Сергія Андрушка. Той, хто бачив відео цієї планетарної ганьби, буквально остовпів. Бо повірити в те, що це говорить державний службовець 1-го рангу, губернатор області й один з найбагатших бізнесменів України, просто неможливо. Після кожного слова цей «бізнесмен» вживає брутальні матюки й поводить себе з журналістом так, ніби він тюремний пахан, а Сергій Андрушко – його «шістка».

Наступного дня після цих подій президент Порошенко на таку поведінку губернатора

відреагував... доганою Коломойському, який після цього й рішень Верховної Ради, які унеможлилювали подальше пограбування України через компанії «Укртрансфанта» й «Укрнафта», почав збурювати в себе в Дніпропетровську людей, погрожуючи Києву виступами свого заступника заворушеннями.

Увечері 24 березня Петро Порошенко запросив Коломойського до себе «на килим». Але той не став чекати «розбору польотів», а відразу ж вручив президентові заяву про звільнення з посади голови Дніпропетровської обласної

тутньому капіталі компанії держави володіє 50% +1 акція. «Укрнафта» володіє шістьма регіональними виробничими підрозділами («Охтирканافتогаз», «Чернігівнафтотгаз», «Полтаванافتотгаз», «Долинанафтотгаз», «Надвірнанафтотгаз», «Бориславнафтотгаз»), трьома газопереробними заводами (Гнідинецький, Качанівський, Долинський), а також трьома буровими управліннями (Охтирське, Прилуцьке й Прикарпатське) і значною кількістю інших нафтосервісних підрозділів. Крім того, «Укрнафта» є одним з найбільших гравців на роздрібному ринку нафтопро-

Бесіда Петра Порошенка з дніпропетровським губернатором, під час якої президент підписав заяву про відставку Коломойського

КОЛОМОЙСЬКИЙ, АБО ЗВІРЯЧИЙ ВИШКІР ОЛІГАРХАТУ

Якщо Україна не знищить олігархат, її чекають нові соціальні потрясіння

держадміністрації. Із залізним виразом обличчя президент сказав Коломойському декілька банальних слів про важливість збереження на Дніпропетровщині миру й спокою, взяв ручку й підписав заяву. Так скандал, бікфордівим шнуром до якого став нічний візит Коломойського до офісу «Укртрансфанти», отримав своє логічне завершення у вигляді безславної відставки матюкливого дніпропетровського губернатора.

Втім, скандал цей розгорівся не тільки довкола компанії «Укртрансфанта», а й довкола «Укрнафти» – напівдержавної компанії за участю приватного капіталу, в якій Ігорю Коломойському належав 41% акцій. Оскільки представники інших акціонерів не були на зборах, він фактично керував цим підприємством, як своєю власністю, зокрема, мав можливість мінімізувати податки, а велетенські прибутки переказував на свої рахунки у західних банках.

«Укрнафта» – це найбільша публічна нафтогазова компанія України. На її частку припадає 68% видобутку нафти й конденсату, а також 11% видобутку газу в Україні. У ста-

дуктів України: компанії належать понад 560 АЗС по всій території країни. Все разом – це мільярдні грошові потоки, які Коломойський спрямовував у відомо чий бік.

Усі українські президенти підтримували антинародний порядок, проти якого й піднялася Україна на Революцію Гідності, порядок, за якого президент вирішує, кому бути олігархом, а кому – ні. Порошенко в цьому ряду не став винятком, бо він сам – олігарх і йому вкрай вигідно бути водночас і президентом, і головним олігархом.

Однак, судячи з голосувань у Верховній Раді і нинішніх дискусій у суспільстві, з того, як складається бюджет, в Україні сформувався дуже серйозний запит на те, аби олігархи перетворилися на звичайних бізнесменів. Бо сьогодні олігархи заробляють надприбутки не за рахунок своїх талантів підприємців, а за рахунок політичного ресурсу, монополізму, корупційних схем і несплати податків. Якщо Україна прагне інтегруватися в Європу, то правила в економіці й політиці мають бути європейськими. І якщо Петро Порошенко після скан-

далу з Коломойським цього не зрозумів, його чекає політична доля Віктора Януковича.

Виглядає так, що історія з дніпропетровським губернатором – це початок складного процесу, якого не хоче Порошенко і який стосується не лише Коломойського. Просто він найбільш медійний персонаж, тому про нього всі говорять. Це головний конфлікт, який існує сьогодні в Україні. Боротьба неминує супроводжуватися скандалами, але це дуже добра тенденція. Тепер українське суспільство має взятися й за інших, мільярди яких нагробовано в народ. І в цьому вкрай важливому для оздоровлення суспільства процесі дуже важливу роль може відіграти Захід. Якщо там і далі даватимуть Україні мільярди без суворої вимоги демонтажу олігархічної системи, то на українське суспільство чекають нові соціальні революції.

Давайте вдумаємося, наскільки цинічно просити з простягнутою рукою по світу гроші в той час, як власна економіка грабується купкою негідників, в той час, як вже нагробоване ними ніхто навіть не збирається націоналізувати, бо першим у колоні олігархів крокує людина, яку Революція Гідності винесла на президентський трон. І наскільки мають обурюватися західні діячі, коли до них приїждять по гроші Порошенко, Яценюк, Ярецько... Хіба не слушно запитати їх: «Панове, у вас в країні легально мешкають і жирують десятки кримінальних злочинців-олігархів, які обікрали свій народ. Чому ви не робите нічого, щоб повернути нагробоване?»

Колишній міністр оборони та кандидат у президенти на останніх виборах Анатолій Гриценко вважає, що нинішня ситуація стане для Петра Порошенка моментом істини і багато в чому визначить його подальшу долю. Головний іспит для президента

попереду, впевнений він. Якщо в Порошенка вистачить волі провести «тотальну деолігархізацію країни», це незмірно підвищить його авторитет. В іншому випадку, лідер країни зіткнеться з масовим розчаруванням і осудом. «Не просто Коломойського треба поставити на місце, а й усіх олігархів ввести в рамки прозорого конкурентного підприємництва. Без монополізму. Без ексклюзивного доступу до бюджету. Без виписаних під олігарха-фаворита умов і схем приватизації. З відрубанням політичних і медійних хвостів», – каже А.Гриценко, забуваючи, що «ставити на місце» Порошенку доведеться найперше самого себе.

На тлі «Коломойської революції» непомітним залишилися дані соціологічного опитування, проведеного в Україні авторитетною компанією Research & Branding Group. А вони засвідчили, що Блоку Петра Порошенка нині довіряють 13,2 відсотка українців. Для порівняння: за підсумками виборів до Верховної Ради минулої осені президентська партія отримала майже 22%. А популярність «Народного фронту» Арсенія Яценюка впала катастрофічно – з 22 до 2,5%. Хвилюю котиться розчарування новою владою, яка розсілася у владних кабінетах завдячуючи подвигам Небесної сотні. Але хіба герої Майдану вмирили за Україну, в якій усім заправлятимуть олігархи?!

P.S. Як стало відомо, вже після відставки І.Коломойського на залізничному перегоні Демирино-Просяна в Дніпропетровській області під час проходження по ньому потягу з вугіллям прогрімів вибух. Внаслідок підриву пошкоджено колію, один з вагонів зійшов з рейок.

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник: **Сергій ЖАДАН** – відомий український поет, прозаїк, перекладач і громадський діяч. Народився 23 серпня 1974 року у місті Старобільську Луганської області. У 1996 році закінчив Харківський національний педагогічний університет ім. Г. Сковороди (факультет українсько-німецької філології). Захистив дисертацію, присвячену українському футуризму. З 2000 року – викладач кафедри української та світової літератури цього університету, віце-президент Асоціації українських письменників. У творчому доробку письменника – десять поетичних збірок. А також проза – «Біг Мак», «Депеш Мод», «Anarchy in the UKR», «Гімн демократичної молоді», «Ворошиловград» «Месопотамія». Твори письменника перекладено англійською, угорською, словацькою, хорватською, словенською, сербською, шведською, французькою, каталонською та вірменською мовами. Укладач антології нюрнберзької поезії «Два міста» (Харків, 1999), упорядник та перекладач антології віденської поезії «Діти Райнера та Маріп», укладач антології нової харківської літератури «Готелі Харкова», антології «Декамерон» (десять українських прозаїків останніх десяти років), «Метаморфози» (десять українських поетів останніх десяти років) та «Письменники про футбол».

Лауреат багатьох українських та міжнародних літературних нагород та премій.

Останні 20 років мешкає й працює в Харкові. З перших днів брав активну участь у харківському Євромайдані. 1 березня 2014 року отримав струс мозку під час сутичок з проросійськими активістами й потрапив до лікарні. Перед тим його били битами по голові, вимагали стати на коліна, але він не став. Часто буває в АТО. 1 березня провів у Маріуполі літературно-музичний фестиваль «Українська весна».

– Вітаємо вас знову на американській землі. Виглядає, що березень у Нью-Йорку проходить під знаком Сергія Жадана: щойно Вірляна Ткач зі своєю мистецькою групою «Яра» поставили в «ЛяМамі» виставу за вашими віршами про мрії донеччан і біженців, у Колумбійському університеті, де поряд з Юрієм Шевельовим Ви стали також знаковою особою, відбулася наукова конференція «Харків – місто української культури»... Чим живе Харків Сергія Жадана сьогодні?

– Останнім часом мене скрізь про це запитують. Як Харків змінила революція, як змінила війна, як змінюють вибухи?.. Вибухи змінюють, безперечно. Очевидно, мав би з'явитися страх, відчай, приреченість. Але їх немає чомусь.

Сергій Жадан читає свої вірші

МІЖ МЕСОПОТАМІЄЮ ТА ДЕТРОЙТОМ

Нещодавно в Нью-Йорку та Філадельфії побував відомий український письменник Сергій Жадан, який узяв участь в кількох творчих вечорах і науковій конференції, організованих і проведених Українською Вільною Академією наук (УВАН) у США, Програмою українських досліджень Колумбійського університету й Українським музеєм, а також дав ексклюзивне інтерв'ю нашої газети

Сергій Жадан після зіткнення з пропутінськими демонстрантами в Харкові

– У нас є рідні в Харкові, яких, здається, зовсім не обходить те, що відбувається на Європейському майдані Харкова чи на українсько-російському кордоні. Вони не хочуть того бачити чи бояться обговорювати телефоном, як у старі недобрі часи...

– Дехто справді блокує інформацію і робить вигляд, що його те не стосується. Але ця впертість декларативна. Є такі люди. От я кажу: «Україна живе війною». Потрібно пояснювати,

тому що так чи інакше її потоки через тебе проходять, стосуються безпосередньо, напругу. Не можна не помічати камуфляж на чоловіках, не можна проходити повз військовий шпиталь і робити вигляд, ніби не розумієш, хто лежить у тих палатах. Не можна не чути цих вибухів, що лунають уже котрий місяць. Можна їх боятися, можна їх навіть виправдовувати, а ось зовсім не чути – вже не вийде. Бо гинуть люди.

– Якби сьогодні провести референдум у Харкові, то що з'ясувалося б: харків'яни хочуть залишитися в складі України, приєднатися до Росії чи піти до Новоросії?

– Переконалися, що залишитися в складі України. Стежу за настроями, тенденціями. Якщо це зробити коректно й правильно (маю на увазі проведення референдуму), то навіть не сумніваюся, що ані варіант приєднання до Росії, ані до так званої Новоросії не пройшов би. Я вам більше скажу: якби провели правильно референдуми на Донбасі і навіть у Криму, то результати там також були б на користь України. Я переконаний, що ці території є частинами України і більшість громадян це розуміє. А, окрім того, там вже наїлися путінщини й зрозуміли, куди вона веде. А, зрозумівши, вжахнулися. І вже готові пішки бігти в Україну, але гріхи не пускають.

Чому? Не знаю, можливо, хтось не надто добре усвідомлює, що відбувається. Можливо, хтось, навпаки, розуміє все не надто добре й саме тому не боїться. В кожного свій список претензій, свій перелік вимог. Тому багато проклять, багато злості...

– І менше людяності, як Ви написали на своїй сторінці в Facebook.

– Я мав на увазі, що війна всіх втягує й розхитує. З одного боку, в багатьох випадках люди проявляють себе в цей час і в таких ситуаціях найнесподіванішим чином і ти просто дивиєшся. А з іншого, навпаки, часто втрачають почуття адекватності, рівноваги й починають підігравати тим силам, які суспільною думкою маніпулюють. У мирні часи люди, які залишаються мирними, спокійними, сьогодні готові потурати пропагандистській ма-

ЗБРОЯ ПРОЛЕТАРИАТУ

Система пиляє транші й бюджети,
система робить із твого дихання телевізійні сюжети,
вербує активістів і продає нерухомість,
система це орган, що заміщує совість,
це депутати, мандати і ювілейні дати,
система – це можливість ні за що не відповідати.
І єдине, що має над системою владу,
це булижник – зброя пролетаріату.
Ніхто не пришле тобі нормального директора,
чесного ректора чи податкового інспектора.
Нікого не цікавлять твої завали й стреси,
приступи агресії й сезонні депресії.
Нікого не хвилює, як ти повернеш кредити.
В разі чого, тебе можна буде засудити і посадити.
Нікого не турбують твої потреби.
Тому давай, браток – все залежить від тебе!
Вчи історію.
Готуй революцію.
Лишай аудиторію.
Виходь на вулицю!

Сергій Жадан

шині, виголошувати якісь прокляття, вимагати смертної кари.

що мається на увазі. Але війною ти живеш навіть, якщо ти її ігно-

– Мені здається, що **зараз Ви говорите як поет. Поети часто мислять гіперболами...**

– Безперечно там є люди, які хотіли чи хочуть і далі приєднання до Росії, в Криму вони це навіть отримали. Якщо ви слідували за новинами, то зовсім недавно якась кримська газета робила опитування на тему: чого хочуть кримчани. І до 60 відсотків висловилися на користь повернення до України. Не знаю, наскільки воно об'єктивне, але можу цілком допустити, що так воно і є.

Це путінське пропагандистське кліше, що Крим, Донбас, Харківщина, Херсонщина, Миколаївщина, Одещина – це українофобські території. Це зухвала брехня, тому що ще рік тому ніхто навіть не задумувався про можливість приєднання цих земель до Росії. Це технологія, розроблена в Кремлі й інстальована ним рік тому.

– **Звідки Харків черпає свою інформацію про щоденні події?**

– Різні люди, різні середовища, різні інтелектуальні рівні – з різних джерел.

– **Середньостатистичний харків'янин – роботяга тракторного заводу, продавець на базарі, пенсіонер, наприклад...**

– Хтось дивиться телевизор, хтось інтернет, хтось читає газети. Але в кіосках, на розкладах більшість книг і газет, як і раніше, російськомовні.

– **Але ж люди на те купуються...**

– Людина – істота слабка й дуже легко піддається маніпуляціям. Якщо з людиною добре попрацювати, її можна переконати в будь-чому. В тому числі, що вона живе зовсім не в тій країні, в якій мала б жити.

– **В Україні матеріальне й досі є визначальним. Звертають увагу на марку годинника, модель автомобіля, черевики з крокодилячої чи не крокодилячої шкіри. Чи з'явилися інші цінності?**

– Для когось вони з'явилися, для когось викристалізувалися. Люди дуже різні.

– **Доводилося читати, що Харків – це потенційний український Детройт. Через застарілий промисловий потенціал, який нікому не потрібен, у нього сумне майбутнє...**

– Частково це правда. Праця на заводах і фабриках заморожується, промисловість помирає, не адаптуючись до нового часу. Але Харків не можна трактувати виключно як пролетарське місто. Це потужний науковий та освітній центр, там понад двісті тисяч студентів, величезна кількість викладачів. Це Харків і відрізняє від тих-таки Луганська чи Донецька. У нас цікаве культурне середовище – музичне, художнє, видавниче... Просто все це існує автономно, на рівні субкультур, не інтегроване в єдину культурну політику міста.

На відміну від Львова, скажімо, з його фестивалями та ініціативами, які підтримує місто. А в Харкові таке враження, що влада існує в одній реальності, а оці ось «культурні кола» – в

Леніна знесли, а ноги лишилися

іншій. І перетнутися в них немає жодного шансу. Більше того – це навіть добре, бо якщо перетинаєшся з мером Геннадієм Кернесом, відомим у народі як Гепа, то доведеться заліковувати ще й моральні травми.

– **А як у Вас складаються взаємини з колишніми «приятелями» Гепою й Допою (Допа – Михайло Добкін, колишній губернатор Харківщини – авт.), які ще в домайданні часи оголосили війну письменнику Сергію Жадану? Після втечі Януковича вони також зникли в напрямку Росії, а потім час змінився, один з них навіть став українським героєм і багато хто впевнений, що врятував Харків від російської окупації. Маю на увазі Геннадія Кернеса, який з 2010-го року й до сьогодні залишається мером Харкова.**

– У нас «вільні» відносини, тобто немає жодних. Ті зміни, які сталися в суспільстві, не є такими суттєвими, як мали б бути. Через півроку люди, які жили в країні Януковича, проголосували за тих самих людей, які, за великим рахунком, і призвели до катастрофи.

Як харків'яни ставляться до Кернеса тепер? Не знаю. Будуть незабаром вибори – побачимо. Важко сказати, тому що жодних опитувань не проводилося. За моїми суб'єктивними відчуттями, якби вибори харківського міського голови відбувалися вже наступної неділі, то Геннадій Кернес і далі залишився б на цій посаді.

– **Тому що він змінився? Тому що харків'яни змінилися? Чи тому що нічого суттєвого не змінилося?**

– Тому що, на жаль, нічого суттєвого не змінилося...

– **Ну, щось же змінюється! Он харківський пам'ятник Леніну, «найкращий в Україні», все-таки демонтували...**

– Леніна немає, але його ноги стирчать – це, напевне, найвлучніша метафора стосовно змін у Харкові. Місце, де він колись стояв, обгородили сіткою й написали: «Идут ремонтные работы». Частина вірить, що

так уже ніколи не буде, але більшість справді переконана, що «ведуться ремонтні роботи», що все ще повернеться. Хоча місто візуально стало синьо-жовтим. Не думаю, що сьогодні

їні начебто інша влада, інша ситуація, але дошку ще не відновили. Що буде далі – важко сказати. Питання вшанування академіка Шевельова сьогодні не найактуальніше в Харкові.

– **Якщо коротко, як би Ви означили постать Юрія Шевельова в історії та культурі Харкова?**

– Визначна постать, один з найвидатніших харків'ян, людина, яка винесла багато українських наукових питань на міжнародний рівень, людина, яка за іншої ситуації, в іншому місці мала б бути легендою, гордістю міста, оскільки такими людьми визначається культурно-історичний рівень регіону. Думаю, що свого часу він буде належно пошанований, і дурниці, які про нього поширюють, відпадутъ.

що мовне питання насправді не є визначальним і настільки важливим. Підтвердження того – сьогодні на Сході Україну захищає велика кількість російськомовних українців. Багато російськомовних харків'ян підтримали Майдан, сьогодні активно допомагають армії, пораненим, біженцям. З одного боку, є це подолання, є велике розуміння цього питання і мене це дуже тішить. А з іншого, агресія Росії не може не позначитися на всіх рівнях: починаючи від взаємин у родині й закінчуючи культурними ініціативами.

– **Разом з тим у Вашій найновішій книзі «Месопотамія», яка вийшла торік, Харків – це місто не просто української, українсько-російської культури, а багатьох культур. Чому?**

Харків – це Україна!

в Харкові відкрито хтось може побити когось за синьо-жовтий прапор. Але це більше схоже на зміну декорацій.

– **У Колумбійському університеті 12 березня ви говорили про знаменитого харків'янина – академіка Юрія Шевельова. Що змінилося в ментальності, свідомості Харкова з того часу, як рік тому з фасаду будинку, де він мешкав і працював, збили меморіальну дошку, а тепер начебто знову встановили?**

– Меморіальної дошки Юрія Шевельова в Харкові немає, її не поставили. Суд постановив незаконність демонтажу цієї дошки, є можливість її знову встановити, але її ще не відновлено. Що змінилося? Влада в Україні. Дошку розбивали за однієї влади, а тепер в кра-

– **Його творчість вивчають сьогодні в Харківському університеті?**

– Є група ентузіастів, які вивчають його спадщину, видають книги, постійно нагадують про нього, але сказати, що це широкий науковий чи культурно-освітній загал, важко. Як великого славіста, історика української літератури, літературного та театрального критика, академіка Шевельова в Харкові знають, на жаль, недостатньо.

– **Харків і українсько-російський культурний діалог. За останній рік це спілкування поновилося чи, навпаки, стався розлом?**

– Цей процес неоднорідний. Бо це насамперед спроба подолати історичний бар'єр між двома культурами. Тому що революція на Майдані показала,

– Харків лежить між двома ріками. З одного боку у нас Лопань, з іншого – Харків, а наше місто як Межириччя, як Месопотамія – місто на горі, земля між ріками. Місто, збудоване за всіма приписами творення ідеального місця для проживання, що мало б захищати мешканців від усіх загроз. На сьогодні багато хто ці функції старого міста не відчитує і не бачить. Але це провина не Харкова, а його мешканців. Тому мені хотілося написати історію про місто Харків, яка стосувалася б не суто соціальних і політичних зовнішніх обставин, що лежать на поверхні, а речей, які б пояснювали його й стали ключем до його сьогодення.

Розмову провела Катерина Кіндрась

В УКРАЇНІ

УКРАЇНА ЧЕКАЄ
МИРОТВОРЦІВ ООН

Президент України Петро Порошенко сподівається, що Рада безпеки та Генеральна Асамблея ООН затвердять залучення оонівських миротворців для врегулювання ситуації на Донбасі. Про це він сказав 23 березня під час зустрічі із заступником Генерального секретаря й главою Програми розвитку ООН Гелен Кларк, яка відвідала Україну з офіційним візитом.

Як повідомляє прес-служба П.Порошенка, сторони обговорили широкий спектр питань, серед яких виокремлювалися ситуація на Донбасі та можливість залучення миротворців ООН для врегулювання ситуації в регіоні.

Порошенко наголосив на необхідності активізації зусиль задля направлення миротворців під егідою ООН для деескалації ситуації на Донбасі й висловив сподівання, що Рада безпеки та Генеральна Асамблея ООН затвердять відповідний мандат.

Окрім того, президент України та глава Програми розвитку ООН обговорили головні напрямки та завдання великої міжнародної донорської конференції, проведення якої заплановано в Україні в квітні, та домовилися активізувати зусилля з її підготовки та проведення.

Порошенко також подякував Гелен Кларк за перегляд Плану гуманітарного реагування ООН (ПГР) на ситуацію на Донбасі, бюджет якого було збільшено з 189 до 316 мільйонів доларів, за рахунок чого кількість отримувачів допомоги зросла з 900 тисяч до 3,2 мільйона осіб.

ІГОР КОЛОМОЙСЬКИЙ
ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Президент України Петро Порошенко задовольнив прохання Ігоря Коломойського про відставку з посади голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації. Відповідний указ глава держави підписав під час зустрічі з ним 24 березня, повідомляє прес-служба президента.

Президент наголосив, що Дніпропетровщина має залишатися надійним захисним рубезем на Сході України. «Маємо забезпечити мир, стабільність та спокій. Дніпропетровщина повинна залишатися bastіоном України на Сході, захи-

щати мир та спокій громадян», – сказав Петро Порошенко.

За словами П.Порошенка, виконуючим обов'язки голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації буде призначено Валентина Резніченка, який раніше працював на посаді голови Запорізької обласної державної адміністрації.

У ГУБЕРНАТОРІВ ВЛАСНИХ
ЗБРОЙНИХ СИЛ НЕ БУДЕ

На зустрічі 23 березня з командирами бригад та батальйонів Збройних сил України Петро Порошенко заявив, що всі територіальні батальйони буде підпорядковано чіткій військовій ієрархії. «Щодо територіальної оборони. Батальйони тероборони буде підпорядковано чіткій військовій вертикалі. У нас у жодного губернатора не буде своїх кишенькових збройних сил. Закінчилось це», – заявив Петро Порошенко.

Під час зустрічі президент нагородив офіцерів ЗСУ, а також відзначив командирів бойових бригад, зокрема 93-ї, 95-ї та 128-ї. «За рік армія набула безцінного бойового досвіду. Наша армія входить нині в п'ятірку найсильніших на континенті. За це заплатили дуже високу ціну – життям наших героїв», – заявив після нагородження Петро Порошенко.

За його словами, успішні дії літа 2014 року з визволення окупованого Донбасу повернули народу віру в захисників України. Натомість до трагедій, у тому числі Ілловайського казана, призвела «пряма інтервенція російської регулярної армії в кінці серпня 2014 року».

Окремо Петро Порошенко відзначив роль волонтерів у забезпеченні та реформуванні української армії. «Дякую міністру оборони Степану Полтораку за рішучість запровадження волонтерських ініціатив у міноборони, дякую начальнику генштабу пану Муженку за те, що там волонтери починають відігравати значну роль», – сказав Петро Порошенко.

КОРУПЦІОНЕРІВ
ЗАРЕШТУВАЛИ ПРЯМО
НА ЗАСІДАННІ УРЯДУ

Усереду, 25 березня, на засіданні уряду, яке транслювалося в прямому ефірі, затримали керівника Державної служби з надзвичайних ситуацій (ДСНС) України Сергія Бочковського та його заступника Василя Стоєцького.

Чиновникам зачитали обвинувачення, одягли на них наручники і вивели із зали. Після цього слідчий, який веде справу, пояснив, що кримінальне провадження було відкрите за зверненням народних депутатів.

За його словами, Бочковський і Стоєцький організували корупційну схему тендерної закупівлі паливно-мастильних матеріалів у компаній «Юкойл», «Альянс» та інших за завищеними цінами. При цьому, за його словами, компанії, які пропонували нижчі ціни, до тендерів не допускалися. Частина отриманих за цією схемою коштів потім переказувалися на особисті рахунки Бочковського й Стоєцького. Наразі у рамках цієї справи на вказаних підприємствах проводяться обшуки, вилучаються документи та речові докази.

Тим часом, міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков звернувся з проханням звільнити з посад не тільки Бочковського і Стоєцького, а й усіх всіх без винятку обласних керівників ДСНС, оскільки вони, за його словами, також причетні до цієї схеми.

СБУ ОБЦЯЄ ЛІКВІДАЦІЮ
ПІДРИВНИХ БАНД
НА ОДЕЩИНІ

Голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко повідомив 24 березня, що в силових відомствах готується «зачистка й ліквідація» терористичних банд Одещини.

«В Одесі й області тривають контртерористичні заходи. Вони йдуть поки що на рівні слідства, оперативно-технічних і оперативних заходів МВС і СБУ разом з прокуратурою. Далі будуть більш масово продовжені серйозні контртерористичні операції. По суті, буде зачистка й ліквідація тих підривних банд, які на території Одещини, можливо, ще залишаться», – розповів Валентин Наливайченко.

Нагадаємо, що протягом останнього року Одесу й область тероризують вибухами. Зокрема, диверсанти неодноразово здійснювали підриви волонтерських центрів.

ЗАГИНУВ МОЛОДШИЙ
СИН ЯНУКОВИЧА

Народний депутат України Антон Герашченко з посиланням на власні джерела виклав подробиці інциденту на озері Байкал, внаслідок якого буцімто загинув молодший син екс-президента України Віктор Янукович. За його словами,

Янукович-молодший справді трагічно загинув, провалившись під кригу.

«Маючи бажання проїхатися поверхнею озера і полоскотати таким чином нерви, він, керуючи мікроавтобусом «Фольксваген Multivan», наїхав на невидимий під снігом кордон між старим і новим льодом. Мікроавтобус почав провалюватися під лід, завалившись на бік водія», – зазначив він. Пасажири, які перебували в салоні, встигли вистрибнути з автомобіля. При цьому 4 з 5 навіть не замочили ніг. «П'ятого вже витягували з ополонки. За словами очевидців трагедії, Янукович заїхав на лід, пристібнутий паском безпеки, і коли мікроавтобус нахилився, втратив секунди на те, щоб відстрібнутися. За ці секунди водійські двері вже були придавлені льодом», – додав він.

За його словами, за кілька годин тіло Віктора Януковича сплило на поверхню ополонки, «що свідчить про те, що він зміг відстрібнутися й покинути мікроавтобус, коли той йшов на дно». «Але йому просто не вистачило повітря, щоб вибратися на поверхню. Та й мокрий верхній одяг неблаганно тягнув назад», – додав Герашченко.

«Те, що навколо його загибелі підводи поширювалися суперечливі чутки, пояснюється тим, що спецслужби РФ доповіли про його загибель Путіну й чекали від нього реакції, як представити смерть молодшого сина колишнього президента України в ЗМІ», – зазначив Герашченко.

Як стало відомо, 22 березня Віктора Януковича-молодшого поховали в Севастополі. Втім, поширюються чутки, що інсценізацію загибелі Януковича-молодшого, якому начебто планують зробити пластичну операцію, зорганізувало й провело ФСБ з метою уникнення на Заході блокування переписаних на нього коштів батька й безперешкодного вояжування до Європи й назад.

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК –
ПРОТИ КОРУПЦІОНЕРІВ

Кабінет міністрів України прийняв відставку голови Державної фіскальної служби (ДФС) Ігоря Білоуса, а також звільнив його заступників – Володимира Хоменка та Анатолія Макаренка, які опікувалися податковою міліцією та митницею. Про це під час засідання уряду 24 березня повідомив прем'єр-міністр України Арсе-

ній Яценюк. Крім того, він доручив міністру фінансів Наталії Ярецько очолити конкурсну комісію, яка займеться відбором нового голови ДФС. Прем'єр дав Ярецько на проведено конкурсів 2 тижні.

«Уряд за результатами службового розслідування ухвалив рішення про звільнення першого заступника голови ДФС, керівника податкової міліції В.Хоменка й заступника голови ДФС, відповідального за митницю, А.Макаренка, – сказав Яценюк. – Ми також поважаємо рішення голови ДФС Ігоря Білоуса й приймаємо його заяву про відставку з посади голови Державної фіскальної служби».

Раніше урядова комісія з розслідування діяльності керівництва Державної фіскальної служби, створена за пропозицією прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, завершила свою роботу, обробивши близько 250 скарг, і рекомендувала уряду залишити на посаді голову служби Ігоря Білоуса, звільнивши його заступників – Володимира Хоменка та Анатолія Макаренка, які опікувалися відповідно податковою міліцією й митницею, де буйним цвітом квітла корупція.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ІГОРЯ
БІЛОЗІРА У ЛЬВОВІ

Удень народження композитора, автора «Пшеничного перевесла», «Маминої світлиці» та багатьох інших славних пісень, народного артиста України, лідера гурту «Ватра» Ігоря Білозіра, який народився 24 березня 1955 року, у львівському храмі Святого Андрія відбулася заупокійна служба Божа.

Опісля рідні й друзі уславленого композитора, якого в 2000 році по-звірячому вбили в центрі Львова хулігани за зауваження в ресторані слухати не російську попсу, а українську музику, а також прихильники його творчості з Радехова, звідки родом митець, принесли квіти до могили Білозіра на Личаківському цвинтарі, де 2 роки тому освятили мармуровий надгробок у вигляді ангела, який пише ноти.

«Ігор залишив по собі велику духовну спадщину, і вона є унікальною, тому що торкнулася української сім'ї, української традиції, бо він співав про маму, тата, сина... Отак, з нами, він творив українську спільноту – родини, сім'ї. Тому й поставили на могилі ангела – щоби Ігор залишився у всіх в пам'яті як ангел-охоронець української родини», – сказала на відкритті пам'ятника перша дружина композитора Оксана Білозір.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Президентські вибори у США 2016 року стануть 58-ми за ліком. Фінальне голосування відбудеться у вівторок, 8 листопада 2016 року. Але фіналу передуватимуть тривалі й виснажливі перегони, після яких залишиться лише два претенденти – один кандидат від Республіканської партії й один – від Демократичної. Щоправда, теоретично може бути ще й незалежний кандидат чи кандидат від Лібертаріанської партії. Однак, як показує досвід, їхні шанси стати президентом Сполучених Штатів Америки невеликі.

Спочатку виборці обирають так званих виборників, які, своєю чергою, оберуть нового президента й віце-президента США. Чинний президент Барак Обама не має права бути обраним на третій термін у зв'язку з обмеженням термінів каденції згідно з 22-ю поправкою до Конституції США.

Стаття 2 Конституції передбачає, що для обрання на посаду президента Сполучених Штатів претендент (претендентка) повинен бути народженим у США громадянином, щонайменше 35-річного віку й мешкати в країні не менше 14-ти років. Кандидати в президенти висувуються від однієї з двох правлячих у США політичних партій (Республіканської чи Демократичної), і кожна з цих партій зорганізовує так звані первісні партійні вибори (праймеріз), щоб обрати того, хто, на думку партії, матиме найкращі шанси перемогти у фінішному «забігу».

У кожному штаті, крім Мейну й Небраски, переможець загального голосування виграє всі голоси виборників цього штату (хоча місцеві законодавчі збори (легіслатури) можуть за законом змінити правила розподілу голосів виборників). Упродовж останніх президентських кампаній, як правило, ресурси зосереджувалися на відносно невеликій кількості конкурентоспроможних штатів, де шанси мала як одна, так і інша партія. Потенційні «дистанції», на яких вирішуватиметься доля головного «забігу», це Невада, Колорадо, Айо-

ва, Вісконсин, Мічиган, Огайо, Пенсильванія, Нью-Гемпшир, Вірджинія, Північна Кароліна та Флорида, де обидві партії мають шанси.

Після того, як закінчаться попередні «забіги», відбудуться партійні з'їзди. Цього разу з'їзд Демократичної партії відбудеться у Філадельфії – він триватиме протягом тижня, починаючи з 25 липня. З'їзд же республіканців заплановано провести у Клівленді (штат Огайо) протягом 18-21 липня.

Першим учасником президентських перегонів-2016 став сенатор-республіканець від штату Техас Тед Круз. Про своє рішення він оголосив у Twitter: «Я братиму участь у виборах президента і сподіва-

є ціла група однакових за силами «бігунів». «Ми виявили, що поки що, за винятком хіба що Джеба Буша, немає реального беззаперечного лідера, який може стати офіційним кандидатом від Республіканської партії, – каже він. – Є ціла група потенційних «бігунів», точніше п'ять, які набирають від 9 до 19 відсотків голосів». Опитування показало, що очолює групу можливих республіканських претендентів экс-губернатор Флориди, син і брат двох попередніх президентів Америки Джей Буш – його готові підтримати 19 відсотків виборців. Далі йде сенатор від штату Флорида Марко Рубіо – 18 відсотків, конгресмен зі штату Віскон-

Найімовірнішими суперниками у фінальному «забігу» на президентських перегонів-2016 будуть Джей Буш та Гіллари Клінтон

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ПЕРЕГОНИ: ПЕРЕД СТАРТОМ

юся на вашу підтримку». Круз розмістив в інтернеті відеоролик, в якому бере на себе відповідальність «повернути колишню велич Америці».

44-річний Тед Круз став у 2013 році першим латиноамериканцем, обраним до Сенату від штату Техас. Він є непримирним противником Барака Обами, особливо в частині реформи медичного страхування. Тепер попереду в Круза боротьба в своєму таборі, де у нього є сильні конкуренти, в яких більше шансів вибороти право на фінальний «забіг».

Круз народився в канадійському Калгарі в родині матері-американки й батька – уродженця Куби. Harvard Law Review нагадує, що це не повинно перешкодити йому брати участь у виборах, оскільки народження у батьків, бодай один з яких є громадянином США, дає дитині право на американське громадянство; так що перешкод для участі у виборах у Круза немає.

Попри те, що в Круза шансів стати 45-м президентом Сполучених Штатів майже немає (опитування показують, що його підтримують лише 4 відсотка виборців), серед його потенційних суперників-однопартійців також немає явного лідера. Про це свідчать результати недавнього опитування громадської думки. Можливо, ще зарано думати про наступні вибори президента США, але це не зупиняє експертів і соціологів від обговорення групи кандидатів, які можуть з'явитися до 2016 року. Соціолог з Університету Квін-ніпіак Пітер Браун придивляється до потенційних кандидатів і каже, що на даному етапі

син Пол Раян набирає 17 відсотків, сенатор з Кентаккі Ренд Пол – 15, губернатор Нью-Джерсі Кріс Крісті – 9. За словами Брауна, більшість республіканських виборців хоче знайти кандидата, який в 2016 році вийде переможцем після поразок у 2008 і 2012 роках.

Серед ймовірних кандидатів на найвищу посаду в Америці є й два ветерана кампанії 2012 року – колишній сенатор від Пенсильванії Рік Санторум та колишній губернатор Техасу Рік Перрі. Є ще й новачки національної політичної сцени, серед яких колишній посол США в ООН Джон Болтон, хірург-пенсіонер Бен Карсон та бізнесмен Керрі Фіорина.

І все ж республіканський стартовий майданчик починається з Джеба Буша, котрого журналісти попросили порівняти себе з двома колишніми президентами з його родини – з батьком та сином. Джей Буш стверджує, що йому вже вдалося вийти із затінку своєї знаменитої рідні за 8 років губернаторства на Флориді.

Джей Буш залишається фаворитом більшості рядових республіканців, котрі хочуть висунення найсильнішого кандидата проти вірогідної демократичної номінації в особі Гіллари Клінтон. «Однак Буш зіштовхнеться з внутрішньою опозицією з боку республіканців, які бажають бачити в 2016 році свіже обличчя, – каже аналітик Республіканської партії Скот Фулкерн. – Джей був чудовим губернатором Флориди, але в нього не те прізвисько. Я маю на увазі, що Америка свого часу робила революцію, щоб у нас не було політичних династій».

Результати іншого опитування, проведеного телекомпанією ABC News на початку березня, вказують, що 67 відсотків респондентів позитивно ставляться до Гіллари Клінтон, яка раніше обіймала посади держсекретаря й сенатора та була першою леді США. Гіллари обіцяє сказати своє «так» чи «ні» на початку квітня, хоч більшість політичних оглядачів не сумніваються, що вона візьме участь у перегонах.

Як повідомляє The Wall Street Journal, Г.Клінтон та її радники вже сповістили спонсорів Демократичної партії про початок президентських перегонів у квітні. Тепер, пише видання, незабаром вона зможе приступити до збору коштів у свій передвиборчий фонд. Очікується, що загальна сума перевищить мільярд доларів. Низка спонсорів стверджувала, що якщо Клінтон відкладе ухвалення рішення до літа, то зібрати потрібну суму буде набагато складніше. Отож, залишилося зовсім мало часу, коли ми дізнаємося, що президентські амбіції дружини 42-го президента США – це не фікція.

До речі, у розпал скандалу з електронною поштою Г.Клінтон президент США Барак Обама похвалив свою колишню суперницю (Гіллари Клінтон була головним суперником Обами на праймеріз Демократичної партії в 2012 році) і назвав її конкурентоспроможним кандидатом з прекрасним майбутнім. В інтерв'ю американському телеканалу ABC він заявив, що экс-держсекретар може стати чудовим президентом. «Якщо вона прийме рішення вступити в президентські пе-

регони, вона зможе стати конкурентоспроможним кандидатом, і, я вважаю, вона буде прекрасним президентом», – сказав Обама. Крім того, він високо оцінив працю Клінтон в держпараті, назвавши її «видатним держсекретарем» і «справжнім другом». Згідно з ще одним опитуванням, проведеним компанією Marist, якщо Гіллари Клінтон, незважаючи на недавній скандал з її електронною поштою, яку вона в бутність свою держсекретарем вживала у відкритому режимі, що категорично заборонено законом, виставить свою кандидатуру на вибори в 2016 році, вона з легкістю отримає перемогу над більшістю республіканських суперників. Віце-президент Джозеф Байден також може виявити зацікавлення до участі в виборах 2016 року від Демократичної партії, хоч більшість експертів сходяться на тому, що він це зробить для «масовки», бо фактично не хоче бути суперником з Гіллари, яку в партії вважають єдиним і беззаперечним кандидатом. Президентські перегони можуть вивести на національну сцену від Демократичної партії хіба що кількох новачків. Наприклад, губернаторів штатів Нью-Йорк і Мериленд Ендрю Куомо і Мартіна О'Меллі.

Отож, інтерес Америки до президентських перегонів-2016 з кожним днем сильнішає. Американці хочуть зазирнути в майбутнє, аби побачити там у головному владному кріслі країни фігуру, яка справді зможе повернути Америці її велич і могутність, а американцям – упевненість у завтрашньому дні.

В АМЕРИЦІ

НИЖНЯ ПАЛАТА КОНГРЕСУ
СХВАЛИЛА РЕЗОЛЮЦІЮ
ПРО ЗБРОЮ ДЛЯ УКРАЇНИ

Палата представників американського Конгресу схвалила 24 березня резолюцію, яка закликає президента США Барака Обаму надати Україні летальне озброєння. Документ підтримали 348 конгресменів, серед яких були як республіканці, так і демократи. Проти проголосувало 48 конгресменів.

«Палата представників висловлює підтримку проекту відправлення військової допомоги для вирішення кризи в Україні. Без дій цієї адміністрації російська агресія залишатиметься без відповіді», – наголошується в заяві спікера Палати представників Джона Бейнера.

Москва послідовно заперечує безпосередню участь у конфлікті на Сході України. Міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров раніше заявив, що плани надсилання американського озброєння до України спрямовані на зрив Мінських домовленостей про припинення вогню на Донбасі.

У Білому домі заявляють, що розглядають гіпотетичну можливість надання Україні летальної зброї, але розраховують насамперед на дипломатичне вирішення української кризи.

ДЕРЖДЕПАРТАМЕНТ:
РОСІЯ Й СЕПАРАТИСТИ
ПОРУШУЮТЬ ПЕРЕМИР'Я
НА ДОНБАСІ

Сполучені Штати бачать невідповідність між словами й діями Росії та підтримуваних нею сепаратистів на сході України. Про це 24 березня заявила речниця Держдепартаменту США Марі Гарф.

«Росія й сепаратисти стверджують, що дотримуються режиму припинення вогню, але насправді вони регулярно порушують його», – відзначила речниця. Марі Гарф також на-

вела один з прикладів таких порушень. «Підтримувані Росією сепаратисти здійснили атаку на село Піски, де спостерігачі ОБСЄ оглядали контрольно-пропускний пункт. Ми засуджуємо цей напад, внаслідок якого були поранені семеро українських військовиків й піддано небезпеці спостерігачів ОБСЄ. Ми високо цінуємо моніторинг ОБСЄ, який її спостерігачі здійснюють навіть з ризиком отримання травм, і повторюємо наш заклик до безперешкодного доступу для спостерігачів ОБСЄ», – наголосила речниця Держдепартаменту.

АМЕРИКА-АФГАНІСТАН:
БАРОМЕТР ВЗАЄМИН
ПОКАЗУЄ НА «ТЕПЛО»

Президент Афганістану Ашраф Гані, який здійснив 3-денний візит до США, в понеділок, 23 березня, заявив у Пентагоні, що партнерство Афганістану зі Сполученими Штатами має «фундаментальний» характер, і подякував США за те, що вони надали йому країні «свободу й надію». У вівторок, 24 березня Ашраф Гані й глава виконавчої влади Афганістану Абдулла Абдулла зустрілися з президентом США Бараком Обамою й віце-президентом Джоозефом Байденом, а в середу Гані виступив з промовою на спільному засіданні обох палат Конгресу.

Одним із ключових питань на порядку денному афгансько-американських переговорів було виведення з Афганістану 9 800 американських військовиків, які консулюють і навчають співробітників місцевих сил безпеки після відходу основного контингенту, який залишив країну в кінці минулого року. Афганський лідер хоче уповільнити темпи скорочення американського контингенту, оскільки сили Кабула продовжують, як і раніше, щодня стикатися з нападами терористів з Талібану. Як повідомив минулого тижня прес-секретар Білого дому Джош Ернест, Обама проводить консультації зі своїми радниками, щоб визначити найкращий спосіб урегулювати темпи виведення військ і оптимальну послідовність закриття американських баз в Афганістані.

БАРАК ОБАМА ВИСЛОВИВ
СПІВЧУТТЯ АНГЕЛІ
МЕРКЕЛЬ У ЗВ'ЯЗКУ
З АВІАКАСТРОФОЮ
НАД АЛЬПАМИ

Президент США Барак Обама зателефонував у вівторок, 24

березня, канцлеру Німеччини Ангелі Меркель, аби висловити співчуття в зв'язку з авіакатастрофою у Французьких Альпах, у якій загинуло 150 осіб (найбільше з них було німців). Про це американський лідер сам повідомив журналістам у Білому домі.

Обама назвав факт загибелі авіалайнера й людей на його борту «жахливою трагедією» й відзначив, що планує також висловити співчуття іспанському лідеру та народу.

Аеробус бюджетної авіакомпанії Germanwings у вівторок, 24 березня, розбився у важкодоступному районі Французьких Альп. У катастрофі лайнера, який летів з Барселони до Дюссельдорфа, загинуло 150 осіб. За словами президента Франції Франсуа Олланда, серед пасажирів були громадяни Німеччини, Іспанії та Туреччини.

ТЕД КРУЗ
БАЛОТУВАТИМЕТЬСЯ
В ПРЕЗИДЕНТИ

У понеділок, 23 березня, сенатор-республіканець від штату Техас Тед Круз офіційно оголосив про намір висунути свою кандидатуру на посаду президента США на виборах 2016 року. «Я братиму участь у президентських виборах і сподіваюся на вашу підтримку», – написав Круз у своєму мікроблозі в Твіттері. Теду Крузу, мати якого – американка, а батько – уродженець Куби, 44 роки. Його обрано до Сенату вперше і він став першим високопоставленим кандидатом-республіканцем, який офіційно оголосив про намір висунути свою кандидатуру. Очікується, що в найближчі тижні в передвиборчу кампанію включаться ще кілька республіканців.

Круз, якого було обрано сенатором у 2013 році, є одним з фаворитів консервативного «Руху чаювання». Він обіцяє домогтися скасування ухваленого за ініціативою президента Обами закону про реформу системи охорони здоров'я, а також скасувати Податкову службу та Міністерство освіти. Т.Круз багато разів висловлювався за надання Україні обо-

ронного озброєння, а також критикував Росію через анексію Криму і закликав до жорстких санкцій проти РФ.

Серед інших політиків-республіканців, які братимуть участь у президентських перегонах 2016 року, колишній губернатор Флориди Джеб Буш, губернатор штату Вісконсин Скотт Вокер, губернатор Техасу Рік Перрі, а також сенатори Ренд Пол з Кентаккі і Марко Рубіо з Флориди.

ОСТАННІЙ БРИФІНГ
ДЖЕН ПСАКІ

Речниця Державного департаменту США Джен Псакі, відома своїми брифінгами, провела у вівторок, 24 березня, останню зустріч з журналістами перед переходом на працю до Білого дому.

На прощання журналісти жартував вибачилися перед Псакі за те, що їхні запитання не завжди були такими приємними, як можна було очікувати, й поаплодували їй.

«Це була честь і задоволення працювати з вами. У нас склався унікальний форум, котрий дозволяв журналістам зі США та інших країн брати участь у таких дискусіях, що дуже корисно для поступу суспільства й демократії», – відповіла розчулена Псакі.

Зі своєї нинішньої посади вона переходить на посаду директора з питань комунікацій американської адміністрації. Вона буде радником Б.Обами, в команді якого працювала, починаючи з передвиборчої кампанії 2008 року.

Джен Псакі відома в журналістських колах як не завжди компетентна у питаннях великої політики особа. Найбільше журналісти кепкували з неї, коли вона, не маючи відповіді на складне запитання, відповідала: «Мені необхідно уточнити в офісі».

АНДЖЕЛІНА ДЖОЛІ
БОРЕТЬСЯ З РАКОМ,
ЯКОГО НЕМАЄ,
АЛЕ МІГ БУТИ

Знаменитий кінозірці Голівуду Анджеліні Джолі видалили яєчники та маткові труби, аби запобігти раку. Актриса вирішила зробити операцію після генетичного тесту, який показав високий ризик розвитку раку яєчників. Два роки тому акторка перенесла мастектомію – їй повністю видалили молочні залози.

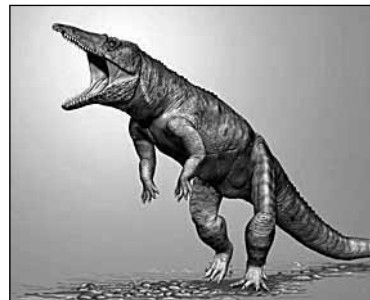
«Це менш складна операція, ніж мастектомія, але її наслідки важчі. Жінка опиняється у вимушеній менопаузі», – написала Джолі про нову операцію й додала: «Я не зможу більше мати дітей і я очікую на деякі фізичні зміни».

Лікарі виявили у Анджеліні Джолі спадковий ген BRCA1, який різко збільшує ризик розвитку раку молочної залози та раку яєчників. Її мати померла від раку яєчників у 49-річному віці. За оцінками медиків, у Джолі було 87% ризику розвитку раку молочної залози і 50% – розвитку раку яєчників, якщо не буде зроблено операції.

Ці операції, однак, не можуть повністю гарантувати, що в жінки не буде раку, адже неможливо видалити всі тканини, які є в зоні ризику. Чоловіки та жінки, які успадковують BRCA1, незалежно від того, чи є в них рак, мають 50:50 шансів передати ген своїм дітям.

ПОПЕРЕДНИК ДИНОЗАВРІВ
З ПІВНІЧНОЇ КАРОЛАЙНИ

Американські палеонтологи знайшли на території Північної Кароліни закам'янілі останки гігантського стародавнього крокодила, якого назвали «каролінським м'ясником».

«Каролінський м'ясник», що жив 231 мільйон років тому, можливо, був найбільш кровожерливою істотою на Землі до еволюції найбільших динозаврів.

Стародавній крокодил (зріст якого сягав 9 футів) полював на ссавців і ходив на задніх лапах. Палеонтологи знайшли частини черепа, хребта й верхніх передніх кінцівок «каролінського м'ясника» в каунті Четем в штаті Північна Кароліна.

Палеонтологи припускають, що стародавні крокодили, можливо, були на вершині харчового ланцюжка. Використовуючи спеціальний тривимірний сканер, дослідники створили комп'ютерну картинку тварини.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Щоб Вас не замело банківськими платежами

Відкрийте у "Самопоміч"
чековий рахунок з дебітною карткою

Безкоштовні транзакції
Без мінімального балансу
Без місячних оплат

Безкоштовна VISA® Debit картка
Безкоштовний онлайн BillPaysm
коли маєте DirectConnectsm

Депозити забезпечені федеральним
урядом до мінімальних \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

Selfreliance
Where Your Money Works for You!

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50 і \$200 на діловий чековий рахунок. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ПАРАФІЯ СВЯТОГО ПАНТЕЛЕЙМОНА ЦІЛИТЕЛЯ

Української Православної Церкви в США
запрошує всіх прихожан і гостей
на святкові Богослужіння за адресою:
Церква Трьох Святих
1724 Avenue P, Brooklyn, NY 11229
(718)-339-0280

РОЗПОРЯДОК ВЕЛИКОДНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ

5-го квітня – Вербна Неділя, Вхід Господній в Єрусалим

12:30 по полудні – Архиєрейське Богослужіння,
Єлеєпомазання, Освячення верби,
ЯКІ ВІДПРАВИТЬ ГЛАВА УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ США,
МИТРОПОЛИТ АНТОНІЙ

9-го квітня – Великий Четвер (відправа у нижньому залі)

12:30 по полудні – Божественна літургія
Св. Василя Великого
9:00 вечора – 12 Євангелій. Чин Святих
і Спасительних Страстей Господа нашого Ісуса Христа

10-го квітня – Страсна П'ятниця (відправа у нижньому залі)

11:00 ранку – Винос Плащівниці
7:00 вечора – Обхід з Плащівницею по вулиці

11-го квітня – Страсна Субота (відправа у нижньому залі)

11:00 ранку – 9:00 вечора –
Освячення пасок (кожні півгодини)
9:00 вечора – Полуношниця Великої Суботи
*12:00 вечора – Пасхальна Утреня. Великодня
Божественна Літургія та освячення пасок

12-го квітня – Світле Христове Воскресіння (Пасха)

*11:00 ранку – Спільна Греко-Українська літургія

Щонеділі Божественні
Літургії розпочинаються
о 12:30 по полудні.

Настоятель парафії
о. Микола Філик
Тел. (646)-763-2500

* Літургія однакова.
Можна відвідати,
яку бажаєте

www.bankuke.com

1-888- BANK UKE

Полагоджуйте свої фінансові справи з нами
з мобільного телефону безкоштовно!

- Доступ до Вашого рахунку 24/7
- Проведення платежів (Bill Pay)
- Вкладка чеків сфотографувавши їх
(Remote Check Deposit)
- Локатор безкоштовних банкоматів
- Автоматичні повідомлення з Вашого рахунку (Alerts)

- Переказ грошей на інший телефон
(Portmoney) тільки за \$1 або \$2

851 ALLWOOD RD. CLIFTON, NJ 07012
(973) 471 - 0700
237 DAYTON AVE. CLIFTON, NJ 07011
(973) 772 - 0620

Страхування життя – чи я можу його матеріально собі дозволити?

“ Страхування життя можна пристосувати
до будь-якого бюджету та будь-якої мети
– з тим, щоб матеріально захистити вашу
сім'ю у випадку несподіваних змін. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

ФОМИНА ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

Come and share in the light, grace and Gospel of the RISEN LORD with others!

Прийдіть розділити світло, радість і благовість ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА!

Світла субота: 18 квітня 2015

10:00 год. ранку Літургія в церкві-пам'ятнику св. Андрія

6:00 год. вечора Вечірня і сповідь в церкві-пам'ятнику.

Неділя: 19 квітня 2015

9:30 год. р. Божественна Літургія, очолена Високопреосвященнішим Митрополитом Антонієм та Єпископом Даниїлом у співлужінні місцевого та приїжджого духовенства..

11:30 год. р. Після Літургії відбудеться похід до хреста-пам'ятника і Панахида за спокій душ слуг Божих: св. п. Патріарха Мстислава, Митрополита Іоана, Митрополита Константина та всіх спочилих єпископів, священників і вірних УПЦеркви, а також за спокій душ жертв геноцидного голодомору 1932-33 р.р., Чорнобильської трагедії; всіх тих, що життя своє поклали в боротьбі за волю й незалежність України і США, за жертви терористичного нападу на США 11 вересня 2001 р. та всіх загиблих воїнів.

Додаткові події:

Суб. і нед. після обіду: Українська кухня та сувеніри

Суб. і нед. після обіду: Події для молоді

Суб. 3:00 год. вечора: Пікнік при семінарії Святої Софії

ПАРКУВАННЯ АВТ ТА ПРАВИЛА

Консисторія повідомляє, що паркування авт в суботу 18 квітня та неділю 19 квітня 2015 року буде тільки на площі Консисторії при 135 Davidson Ave, Somerset, NJ. Для транспорзації бажаючих поміж паркувальною площею і церквою-пам'ятником/цвинтарем щопівгодини ходитимуть спеціальні авта (Consistory vans). Паркування авт біля церкви-пам'ятника і на цвинтарі суворо заборонене!

Виставки і продаж різноманітних товарів відбуватимуться в суботу і неділю від 12 год. до 6 год. вечора в головному залі Культурного центру, за попередньо отриманими від Консисторії дозволами. Ті, хто будуть пробувати торгувати без дозволу, будуть позбавлені права торгівлі. Продаж товарів не дозволяється проводити під час Св. Літургії та Панахиди.

Собор Єпископів УПЦ в США, духовенство та Відділ служби молоді закликає дітей і молодь нашої Митрополії збагатити цього року своє життя участю, разом з членами своєї родини, у різних Богослуженнях, особливо в Таїнствах св. Сповіді і св. Причастя. Молодіжна участь, запланована на неділю, підкреслюватиме співвідносини, засновані на нашому відношенні до Христа.

Приватні Панахиди можна служити тільки після закінчення загальної Панахиди біля центрального хреста.

УВАГА! На протязі СВІТЛОГО ТИЖНЯ від понеділка до п'ятниці включно ВІДПРАВЛЯТИ ПАНАХИДИ НА ЦВИНТАРІ НЕ ДОЗВОЛЕНО. Ці дні зарезервовано на впорядкування могилок до Проводів.

Нехай душі наших улюблених зі святими спочивають, а пам'ять про них буде з роду в рід!

SAINT THOMAS SUNDAY

Come and share in the light, grace and Gospel of the RISEN LORD with others!

Прийдіть розділити світло, радість і благовість ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА!

Bright Saturday: April 18 2015

10:00 AM Divine Liturgy in St. Andrew Memorial Church

6:00 PM Vespers and Confessions in Saint Andrew Memorial Church

Sunday: April 19 2015

9:30 AM Eucharistic Liturgy. Celebrated by His Eminence Metropolitan Antony, His Grace Bishop Daniel and pastors of local and distant parish communities.

11:30 AM A procession to the Cemetery's Great Memorial Cross for the celebration of a Panakhyda for the repose of the souls of the departed servants of God, His Holiness Patriarch Mstyslav, Metropolitan John, Metropolitan Constantine, and all departed hierarchs, clergy and faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of USA, along with the victims of Stalin's genocidal famine of 1932-33, the victims of the Chornobyl disaster, those who sacrificed their lives for the freedom and independence of Ukraine and the USA and the victims of the 11th September 2001 terroristic attack upon America, as well as our fallen soldiers throughout the world.

Activities:

Sat. & Sun. afternoons: Ukrainian Food and Crafts

Sat. & Sun. afternoons: Youth Activities

Sat. 3:00 PM: Picnic at St. Sophia Seminary

PARKING REGULATIONS AND INSTRUCTIONS

As directed by the Consistory, all parking on Memorial Church and Cemetery grounds is strictly prohibited on Saturday, April 18 and Sunday, April 19. Parking is permitted only on Consistory grounds located at 135 Davidson Avenue, Somerset, NJ. Round trip transportation of pilgrims to the Memorial Church and Cemetery will be provided.

Cultural exhibits and all commerce will take place on Saturday, April 18, 2015 from Noon to 6 pm and Sunday, April 19, 2015 from Noon to 6 pm in the main auditorium of the Cultural Center. Permits for sales must be obtained from the Consistory. No business will be transacted during the Liturgy and Panakhyda. Any individuals conducting unauthorized sales will be removed from the property.

The Council of Bishops of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, the clergy and the Office of Youth Ministry encourage children and youth of our Holy Metropolis to enrich their lives by participating with their parents and family members in the various liturgical services, especially the Holy Mystery of Confession and the Holy Eucharist during this year's Holy Pilgrimage. Youth activities scheduled for Sunday, April 19, 2015 will emphasize a relationship based on our relationship to Christ.

All other Panakhydy (Memorial Services) are permitted only after the conclusion of the above Panakhyda at the Great Cross.

PLEASE NOTE: MEMORIAL SERVICES ARE NOT PERMITTED DURING BRIGHT WEEK - MONDAY TO FRIDAY (13 - 17 April, 2015). THESE DAYS ARE RESERVED FOR GRAVE CLEANING AND CEMETERY PREPARATION FOR ST. THOMAS SUNDAY (PROVIDNA NEDILA).

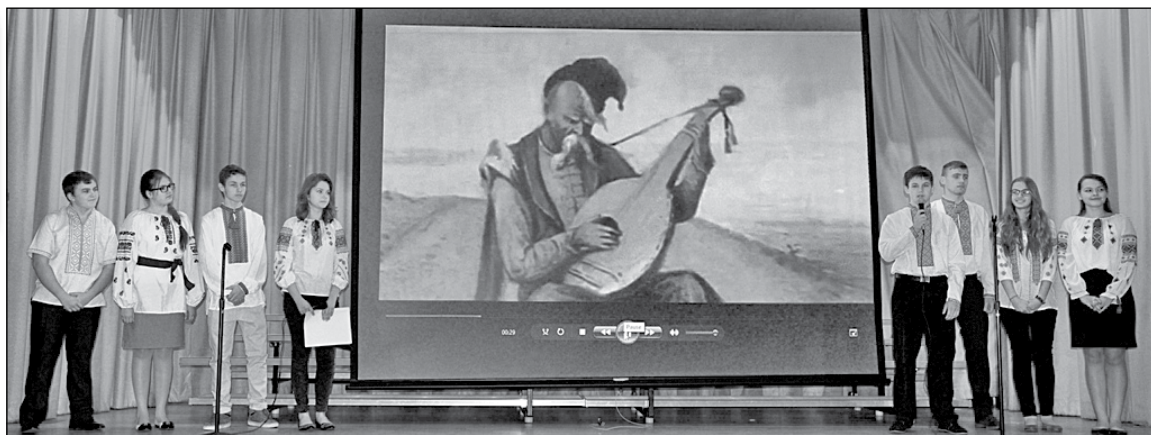
May the souls of our beloved find rest among the saints and their memory be eternal!

У ГРОМАДІ

7 березня в школі українознавства Об'єднання українців Америки «Самопоміч» у Нью-Йорку відбувся концерт, присвячений 201-й річниці від дня народження Тараса Шевченка.

Концертну програму вступним словом відкрив директор школи Іван Макар, який наголосив на актуальності багатосторонньої творчої спадщини Кобзаря та необхідності вивчення та постійного звернення до неї саме сьогодні, коли Україна знову виборює свою свободу й незалежність від зовнішніх та внутрішніх ворогів.

Учні різних класів разом зі своїми вчителями вибрали з творчості поета теми, найбільш співзвучні із сьогоден-

Учні нью-йоркської школи українознавства-учасники Шевченківських урочистостей

ням та їхніми особистими думками й переживаннями. Школярі молодших класів підготували програми «Тарасові квіти», «Поклін тобі, Тарасе». Старшокласники – «Мені тринадцятий минало...», «Що

я знаю про Шевченка», «Чи знаєте Ви, що...», «Портрет Шевченка», «Шевченко і Майдан». Унівський хор під диригуванням Елі Романишин виступив з цікавими сучасними обробками творів Великого

Кобзаря. Йому акомпанувала на фортепіано вчителька Настя Антонів.

Особливо зворушливою була програма учнів 9-10 класів «Його доля Україною звалась». Окрім декламуван-

ня віршів Шевченка та музичних номерів, пролунала й молитва за Україну, а також відбувся показ документальної хроніки сучасних подій в Україні. Головною кураторкою концерту, який вдавсь на славу, була вчителька молодших класів Валентина Глушак. Успішному проведенню свята сприяла також його вдала організація за активної участі співголів батьківського комітету Ярини Глум та Ірини Бручківської. Урочистості завершилися спільним виконанням «Заповіту» та державного гімну України.

Дарія Козак-Тимець,
пресова референтка
школи українознавства
ОУА «Самопоміч»
у Нью-Йорку

ПОКЛИКАНИЙ

21 березня у Філадельфії (штат Пенсильванія) з ініціативи Центру студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого, що діє при Релігійному товаристві українців-католиків «Свята Софія» в США, та в співпраці з Нашою українською рідною школою і Українською федеральною кредитовою кооперативою «Самопоміч», конкурсом декламації «Князь, що земні добра всі покинув» вшанували пам'ять про митрополита Андрея Шептицького.

Учасники та члени журі конкурсу

Мета конкурсу – гідно відзначити 150-ліття від дня народження митрополита Шептицького, але разом з тим й зацікавити молоде покоління непересічністю постації вірного сина свого знедоленого народу, служіння якому освятило все його життя. Тому конкурс було зорганізовано з думкою про учнів 6-11 класів Нашої української рідної школи у Філадельфії, які з допомогою вчителів та батьків підготували до цієї події 18 віршів про митрополита Андрея з антології літературних творів під назвою «Покликаний», яка незабаром побачить світ у львівському видавництві «АРТОС».

Конкурс відбувся у приміщенні кімнати ім. Куземського в Українському освітньо-культурному центрі в Дженкінтавіні. До складу журі ввійшли: д-р Олександр Лужницький, секретар Товариства «Свята Софія», Ольга Костів, директор школи, вчителі Оксана Крилюк і Оксана Кобулей, сестра Йоакима Дверницька, ЧСБВ.

Переможцями й призерами конкурсу в молодшій групі стали: переможець - Вікторія Курилець – 6 кл., призер - Анастасія Блощинська – 7 кл. та два лауреати (Іванка Куйдич – 6 кл. та Ксеня Тимченко – 7 кл.). У старшій віковій групі: 1-ше місце – Христина Білецька (10 кл.), 2-ге – Юліана Фартачук (8 кл.), 3-тє – Юстина Білецька (8 кл.). Лауреатом стала Наталія Бабійчук (10 кл.). Усіх учасників конкурсу нагороджено призами Української федеральної кредитової кооперативи «Самопоміч» (Філадельфія), а головний його спонсор – Центр студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого при Товаристві «Свята Софія» – вручив дипломи та цінні дарунки.

**Прес-служба
Товариства
«Свята Софія»
Філадельфія (штат
Пенсильванія)
Фото
Стефана Фартушка**

ПЕРШИЙ БАЛ, ПЕРШИЙ ВАЛЬС,
ПЕРШИЙ ВИХІД У СВІТ...

Головні учасники 51-го Балу дебютанток

14 лютого Спілка української молоді провела в Парсипані (штат Нью-Джерсі) 51-й щорічний Бал дебютанток, де українській громаді в колі рідних та друзів було представлено п'ятьох юначок з їхніми ескортами: Бріанну Андрах (Пасейк), ескорт Олесь Бігуняк; Тетяну Баранкевич (Йонкерс), ескорт Андрій Грубий; Олену Коцур (Йонкерс), ескорт Андрій Андрах; Інну Лемижанську (Йонкерс), ескорт Михайло Куземчак; Христину Подберезню (Пасейк), ескорт Християн Андрах.

Традиція проведення таких балів бере свій початок у Європі при аристократичних дворах, коли дівчину, якій виповнилося 16 років, «виводили» у дорослий «вищий» світ. До США вона прийшла в XIX столітті, а на початку XX – і в американську українську громаду.

Цей бал традиційно вже більш як півстоліття відбувається з ініціативи Крайової управи Спілки української молоді (СУМ) на північно-східному узбережжі Америки, й нинішнього року до 800 юначок-сумівок, які дебютували за це п'ятдесятиліття, приєдналися ще 5 юних красунь.

Чудовий вечір розпочався вишуканою перекускою. Потому Наталка Горбачевська, співголова організаційного комітету, привітала гостей та учасниць вечора. Дебютанток чудово представили ведучі церемонії Юрій Симчик та Уляна Блага. В елегантних білих довгих сукнях, рукавичках до ліктя, дівчата спочатку підійшли до своїх батьків, щоб обійняти й привітати їх. Батьки подарували своїм

донькам чудові букети. Одна за одною дебютантки виходили на центр залу в супроводі своїх галантних ескортів. Під час цієї презентації ведучі розповіли гостям про зацікавлення та досягнення юначок у СУМі, українському та американському суспільстві та навчанні.

Після презентації всіх учасників привітав голова Крайової управи СУМ Юрій Микитин. Він звернувся до дебютанток із закликом і надалі працювати в СУМі для добра українського народу й тутешньої української громади, наголосив на необхідності допомагати Україні, особливо тепер, коли вирішується її доля у війні з Росією. Одна з дебютанток Інна Лемижанська прочитала «приречення», даючи обіцянку жити й працювати задля добра України та наслідувати в своєму житті приклад героїзму Надії Савченко. Завершальною частиною урочистої презентації став чудовий вальс, виконаний дебютантками та їхніми ескортами за хореографією Григорія Мамота. А отець Василь Патера поблаго-

словив дебютанток на щасливе доросле життя.

Наступною частиною урочистостей були смачна вечеря, забава під звуки віртуозної гри Андрія Стасіва на фортепіано та музично-інструментальних гуртів «Грім» і «Звук». Під час балу Крайова управа СУМ з допомогою юнацтва з Виппані (штат Нью-Джерсі) провела добродійну акцію збирання коштів на аптечки першої допомоги для вояків, які захищають Україну від російських загарбників, у ході якої було зібрано півтори тисячі доларів на фонд Patriot Defense.

Організатори висловлюють щирі подяки спонсорам 51-го Балу дебютанток: Федеральній кредитній спілці СУМА в Йонкерсі, Українській національній федеральній кредитній спілці, Дому СУМ у Йонкерсі, Федеральній кредитовій кооперативі «Самопоміч» у Нью-Йорку. А також численним волонтерам, які допомогли зробити дебют успішним та пам'ятним. Дебютантки, їхні батьки та всі учасники вечора сердечно дякують організаційному комітету Дебюту-2015, до якого входили: Ляріса Блага-Татаренко (співголова), Оля Фіголь, Дарія Горбачевська, Наталка Горбачевська (співголова), Катя Куцина, Мирон Приймак, Оля Загнійна.

Роксолана Лещук,
пресова референтка
КУ СУМ у США

НАШІ КРЕДИТІВКИ

СИЛА, ЯКА ПЕРЕТВОРЮЄ МРІЇ
НА РЕАЛЬНІСТЬ

У неділю, 22 березня, відбулися 64-ті загальні збори кредитівки «Самопоміч» (Нью-Йорк)

Рада директорів Федеральної кредитової кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку

Минулої неділі українці Великого Нью-Йорка поспішали до зали Академії Святого Юра, що на 6-й вулиці в Мангеттені, аби взяти участь у 64-х річних загальних зборах своєї кредитівки – Федеральної кредитової кооперативи «Самопоміч» (Нью-Йорк). Стало вже традицією, що кожної весни головна фінансова установа української Америки підбиває підсумки своєї діяльності за рік, що минув, обирає чи переобирає членів дирекції, заслуховує звіти кооператорів й дякує їм за їхню подвижницьку працю, без якої не було б ані українських установ та організацій, ані самої української Америки. Бо задумуючи будь-який, навіть невеличкий проект, українці найперше поспішають до своєї кредитівки, знаючи, що там підтримають і допоможуть. І так ось вже 64 роки поспіль. Тільки за 2014 рік нью-йоркська «Самопоміч» видала на потреби громади 1,2 мільйона доларів. І ніби епіграфом до цієї подвижницької праці, пролунав на зборах виступ одного з виступаючих, який, зокрема, сказав: «Ви – сила, яка перетворює мрії на реальність»

Минулий рік був для кредитівки «Самопоміч» особливим – цього року вона здолала знакову висоту, добившись загальної суми активів в 1 088 мільярда (!) доларів. Тобто, було перейдено мільярдний рубіж, що робить цю кредитів-

ку однією з найпотужніших в Америці.

За минулий рік кредитівка видала своїм членам (їх стало в 2014 році на 180 осіб більше, а всього нині послугами кредитівки користуються 14 919 членів) на 65,4 мільйона доларів більше позичок, ніж в 2013 році. Депозити членства зросли на 48,7 мільйона доларів, або на 5,7 відсотка. Чистий прибуток у 2014 році становив 9,6 мільйона доларів, що на 2,5 відсотка більше, ніж у попередньому році. На противагу іншим фінансовим установам, нью-йоркська кредитівка

«Самопоміч» не зменшила за рік, що минув, процент дивідендів – у 2014 році їх виплачено членству на суму 17 мільйонів 3 тисячі 352 долара.

Приємно було чути з уст багаторічного президента кредитівки Богдана Курчака висновок, що кредитівка, як ніколи, ввійшла у 2015 рік з потужними показниками активів і капіталу, а баланс на позичках і ощадностях продовжує зростати. Свідченням же того, що кредитівка продовжує віддано служити українській громаді, стали не тільки оприлюднені на зборах цифри, а й

неабияка черга бажаючих висловити кредитівці щире подяку за допомогу й підтримку. Деякі подяки заслуговують на те, аби їх увічнити в книгах. Так, наприклад, Народний артист України Іван Бернацький, дякуючи кредитівці за фінансову підтримку, прочитав на самкінець уривок зі знаменитого вірша Тараса Шевченка «Розрита могила», натякаючи на тяжкий для України нинішній час і на те, що кредитівка «Самопоміч» не тільки допомагає тутешній українській громаді, а й Україні. Щирими й тривалими оплесками зустріли учасники 64-х річних зборів виступ постійного представника України при ООН Юрія Сергеева, який з самого початку Революції Гідності стояв і стоїть на позиції правди, обстоюючи інтереси нашої держави на засіданнях Ради Безпеки ООН, де його російський колега В.Чуркін намагається всіляко оббріхати Україну, перевернути все з ніг на голову, ввести в оману світове співтовариство. Як найбільший комплімент кредитівці, пролунав на зборах виступ професора В.Зарицького, який зорганізовує й проводить вкрай

важливі зустрічі представників істеблішменту України та США задля налагодження двосторонніх відносин і отримує від кредитівки необхідну фінансову допомогу. Він розповів, що колись в Україні викрадачів коней карали смертю. А тому, якою сильною повинна була довіра один до одного тих, хто наважувався на такі рейди. «Я пішов би з вами красти коней», - сказав В.Зарицький у кінці свого виступу. Дякуючи кредитівці за допомогу й підтримку, відома в нашій громаді берегиня української спадщини Любов Волинець жартома сказала: «Цю потрібну працю підтримують і наші владики, а тому, якщо ви хочете знайти найкоротший шлях до спасіння, то продовжуйте підтримувати й ви». Члени Ради директорів, які сиділи в президії, сміючись, розуміли, що в усіх цих словах – щира подяка за розуміння, за підтримку, за допомогу.

Наприкінці зборів відбулися вибори тих членів Ради директорів, в яких закінчилася каденція. Збори одногласно переобрали на новий термін Богдана Курчака, Андрія Юзеніва та Романа Кизика.

КРЕДИТІВКА – ГРОМАДА - УКРАЇНА

21 березня відбулися 51-ші річні загальні збори Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА-Йонкерс

Звітний рік був особливим у житті кредитівки СУМА в Йонкерсі – ювілейним.

У вересні минулого року вона приймала конвенцію Централі українських кооператив (ЦУКА), яка закінчилася величавим бенкетом на честь 50-річчя заснування української кредитівки в Йонкерсі.

«Схилимо голови перед засновниками, які мали бачення й подбали про майбутнє нашої громади, згадаймо директорів, управителів, працівників, які спричинилися до нашого процвітання та допомогли вирости, - наголосив у своєму виступі президент кредитівки Володимир Козіцький. - Бо де була б сьогодні наша йонкерська громада без кредитівки?! Як і навпаки: кредитівка – без громади...»

Президент кредитівки велику увагу приділив проектам допомоги Україні, героям Революції Гідності, жертвам війни, яка триває на Сході України. Українська громада, а з нею й кредитівка СУМА, беруть активну участь у ба-

Дирекція Федеральної кооперативи СУМА-Йонкерс

гатьох добродійних акціях. Хоча трагічні події в Україні дещо сповільнили зростання цієї фінансової установи.

Беручи до уваги події, що спричинили непередбачуваний відтік грошей, рік загалом був успішним. Кредитівка зросла в активах на 11 мільйонів, досягнувши 295 803 642 долари активів. Позички зросли більш як на 11 мільйонів, досягнувши 188 647 607 доларів. Виплачено членам кредитівки дивідендів на суму 3 018 560 доларів. Чистий при-

буток становить 1 577 334 доларів.

Із звітними доповідями на зборах виступили президент, голови Кредитової й Контрольної комісій. Їхні звіти було схвалено учасниками зборів одногласно.

Учасників зборів привітали глава Стемфордської єпархії владика Павло Хомницький, перший секретар Постійного представництва України при ООН Тарас Канюк, голова УНІС Михайло Савків, головний редактор «Нової газети»

Валентин Лабунський, а також колеги з українських кредитівок - Андрій Юзенів («Самопоміч», Нью-Йорк), Стефан Качурак (Українська Національна кооператива, Нью-Йорк), д-р Михайло Левко («Самопоміч», Кліфтон-Нью-Джерсі). Надійшло письмове привітання й від Централі українських кредитівок Америки (ЦУКА).

На наступний термін після завершення каденції було переобрано членів дирекції: Андрія Горбачевського, Андрія Бурчака, Ярослава Кіцюка та Мирона Дашка.

Нинішні звітно-виборні збори кредитівки в Йонкерсі були особливі, вони мали сумну ноту - після п'ятдесяти років невтомної праці в кредитівці Володимир Козіцький вирішив з огляду на свій вік завершити свою подвижницьку працю й піти на заслужений відпочинок.

Володимир Козіцький був першим членом цієї фінансової установи, першим працівником, членом дирекції, двічі головою дирекції, її виконавчим директором-президентом.

«Праця, яку я вклав у створення, зростання та процвітання кредитівки СУМА, була для мене насолодою», - сказав Володимир Козіцький, дякуючи всім співзасновникам, теперішнім та минулим членам дирекції, членам комісії, співпрацівникам, усім церковним та світським діячам, членам кредитівки, без співпраці з якими ця діяльність була б неможливою.

Сумно було проводити на відпочинок цього активного, завжди усміхненого, надзвичайно енергійного чоловіка. Бо, незважаючи на свій вік (а йому минулого вересня виповнилося 90 років), він ще багато міг би дати і кредитівці, і громаді. Але, як сказав на зборах сам пан Козіцький, «усе має свій початок і свій кінець». Надійшла пора передавати естафету молодим. Мабуть, символічно, що працю батька продовжить на кооперативній ниві його син – відомий у нашій громаді адвокат Роман Козіцький.

Сторінку підготував
Валентин Лабунський

ЛЮДИ Й ДОЛІ

рвався з лабетів більшовизму й опинився на чужині, у Франції. Ми слухаємо цю французьку гранд-даму з вищого світу й ловимо себе на думці, що відчуємо гордість, що такі жінки виходили за наших земляків. Її батько був одним з найуспішніших індустріальних магнатів Франції, якому належали десятки хімічних заводів. Її дід керував Ллойд-банком. Її вітчим, Моріс Бурдель, був видавцем і власником видавництва «Плон» в Парижі. Чоловік її старшої сестри Жак Дюамель був випускником престижної Паризької вищої школи адміністративних менеджерів і вчився разом з майбутнім президентом Франції Валері

лося в пересічного обивателя з визначенням «експлуататор трудового народу». Воно було не менш обплываним і підданим анафемі, ніж прізвища Петлюри чи Грушевського. Між тим, династія відомих цукро-заводчиків була відома в до-революційній Україні не тільки своїми капіталами, а й воістину подвижницьким меценатством. Жодний більш-менш значущий культурний чи освітній проект не обходився без пожертв Терещенків. Жовтневий більшовицький переворот 1917 року жорстоко порував їхнє славне сімейне древо. Але нові вруна цього давнього українського роду зійшли на чужині...

Вручення українського паспорта Мішелю (Михайлу) Терещенку

ТЕРЕЩЕНКИ

Олігархи, які служили народу

З представниками цієї славної родини ми вперше зустрілися в Парижі, на знаменитому цвинтарі Сен-Женев'єв де Буа. На нього нас занесла допитливість – хотілося побачити могили лауреата Нобелівської премії Івана Буніна, знаменитого балетного танцювальника Рудольфа Нурієва, який втік з Радянського Союзу на Захід й молодим помер від СНІДу, представників трагічної білої гвардії – хватів-полковників, гардемаринів, штабс-капітанів і юнкерів. Всі вони лежать на Сен-Женев'єв де Буа. На цьому цвинтарі, мабуть, як ніде, розумієш глибину трагедії 1917 року. Білогвардійці масово приїздили до Парижу, втікаючи від страхітливої чуми більшовизму й сподіваючись незабаром повернутися до Москви на білих конях. Але до кінця своїх земних днів пропрацювали паризькими таксистами, мийниками посуду й прибиральниками, так і не дочекавшись вороття на стражденну батьківщину.

Ми поволі ходимо між могил на Сен-Женев'єв де Буа, читаємо епітафії й коментуємо прочитане. Раптом ззаду до нас підходить немолода вже, шляхетна на вигляд пані й ламаною українською мовою з сильним французьким акцентом запитує: «Ви – українці?» «Так, журналісти з Києва». «О! Мій чоловік також був українцем. Мене звуть Надін Терещенко». «Терещенко? З тих самих?» «Так, мій чоловік був сином Михайла Терещенка – міністра фінансів і міністра закордонних справ в уряді Керенського». У нас відвисають щелепи й ми починаємо вмовляти мадам Надін розповісти про свого чоловіка. І ось ми сидимо в затишному паризькому кафе й слухаємо дивовижну оповідь дивовижної жінки.

Вона розповідає нам про родовід Терещенків, про щасливі й нещасні долі тих із них, хто ви-

Мішель (Михайло) Терещенко на рідній землі

Жискар д'Естеном. Він був міністром, відомим політичним і громадським діячем Франції. Її племінник – дуже відома особа в сьогодиншній Франції, депутат Європарламенту. Одне слово, справжній французький бомонд.

Мадам Надін продовжує перераховувати своїх рідних і близьких, які становлять еліту французького суспільства. А ми, згадуючи її чоловіка Івана Терещенка й весь цей славний український рід, до щему в серці усвідомлюємо глибину злочину більшовиків, які викосили нашу еліту, понизили наш цвіт в ГУЛАГах, замордували його голодом, закатували в сибірах і мордовіях.

Прізвище Терещенко в роки підрадянської України зусиллями псевдоісториків асоціюва-

Виходимо з кафе й знову йдемо повз Сен-Женев'єв де Буа. Мовчимо. Після сказаного й вислуханого ні про що не хочеться говорити. Хочеться лише осмислити й зрозуміти. І тільки хмари, наче білі коні, мчали над Сен-Женев'єв де Буа.

І ось днями, готуючи добірку інформації для нового випуску «Нової газети», знову наштовхнулися на прізвище Терещенко.

Президент Петро Порошенко вручив паспорт громадянина України онуку видатного українського підприємця та мецената Михайла Терещенка – також підприємцю й меценату Мішелю Терещенку.

Петро Порошенко високо оцінив рішення Мішеля Терещенка отримати українське громадянство у непрості для

України часи. «Ви зробили величезний внесок у розвиток та формування української нації, бо ті музеї, культурні цінності, які були сформовані вашим дідом, є надзвичайно важливими для нас. Ваш дід дуже схвалив би це рішення», – сказав Президент.

Глава держави привітав Мішеля Терещенка з поверненням на історичну Батьківщину. «Вкрай важливо створювати умови в країні, щоб її громадянам, патріотам хотілося повертатися додому. Дуже ціную ваше бажання і ваш вчинок стати громадянином України в ці непрості часи», – сказав український президент.

Отримуючи паспорт з рук глави Української держави, Мішель Терещенко зазначив, що, незважаючи на те, що він

народився у Франції, вважає Україну своєю Батьківщиною. Не можна було без сліз слухати цю промову українською мовою з сильним французьким акцентом (таким самим, яким спілкувалася з нами колись на цвинтарі Сен-Женев'єв де Буа Надін Терещенко). «Україна – моя мати. Сьогодні вона, як ніколи, потребує допомоги від усіх своїх дітей. Саме тому я відчуваю потребу залишити комфорт французького громадянства, щоб брати участь у побудові нової європейської демократичної держави. З думкою про загиблих та поранених, про всіх наших героїв я з гордістю приймаю паспорт громадянина України. Відтепер я з Мішеля перетворююся на Михайла. Слава Україні!», – сказав він.

Мішель Терещенко народився у Франції, проте вже понад десять років мешкає в Україні. Повернувшись на історичну Батьківщину, він зайнявся відродженням традиційного для України промислу – льонарства та написав свою першу книгу про свого діда Михайла Терещенка, який був одним з перших українських промислових магнатів (олігархів, як сказали б сьогодні). Свої величезні статки він, як і кілька поколінь його предків, зробив на виробництві цукру – і повністю втратив його після більшовицької революції.

До 80% своїх прибутків сім'я Терещенків витрачала на благодійність та розвиток місцевої інфраструктури. Саме їй Київ завдячує такими закладами, як Київський політехнічний інститут, музей імені Богдана та Варвари Ханенків, дитяча лікарня «Охматдит», Володимирський собор, Перша гімназія, консерваторія імені Чайковського, Історичний музей та Національний художній музей, музей Шевченка, музей російського мистецтва, Національна медична бібліотека та ціла низка шпиталів і притулків. Кілька десятків інфраструктурних об'єктів було побудовано й у Глухові – на історичній батьківщині роду Терещенків.

У 1917 році Михайло Терещенко став одним з міністрів Тимчасового уряду Російської імперії, і після більшовицького перевороту був заарештований та позбавлений всього майна. Звільнившись за викуп, він покинув країну та емігрував до Фінляндії. Помандрувавши Європою, зрештою, осів у Франції. Після еміграції Михайло Терещенко знову зайнявся бізнесом та залишився українським благодійником – він створював притулки для українських емігрантів по всій Європі.

Його онук Мішель, повернувшись до України, заснував Фундацію спадщини Терещенків. Її завдання – підтримка поточної діяльності в будівлях, побудованих Терещенками в Києві та Глухові більше 100 років тому. Мішель (віднині – знову Михайло) Терещенко планує й надалі розвивати своє господарство в Глухові, де кілька століть жив і творив добро його славетний рід, а також усіляко підтримувати це місто як бізнесмен та суспільний діяч.

Батько Мішеля (Михайла) - Терещенко Петро Михайлович був відомим у Франції вченим-хіміком. Розробляв технології виготовлення біопалива з ріпаку. Мішель (Михайло) закінчив у Франції бізнес-школу. Служив у армії офіцером. У 1981–1990 роках мешкав у США. У 1994 році вперше відвідав Україну як турист. З 2003 року він живе на два міста – в Глухові й Києві.

Розповідаючи журналістам про свій шлях в Україну, Михайло Терещенко каже: «Вперше я приїхав до України у 1994 році на кілька днів, на запрошення

Музею російського мистецтва. Це була виставка, присвячена моєму прапрадіду Миколі Артемовичу Терещенку. Ще був один візит у 1998 році. Ці два рази я приїздив в Україну як турист; у мене було своє життя у Франції, і я навіть не думав перебиратися сюди. Утретє я приїхав у травні 2002 року – до міста Глухова. Я дуже добре пам'ятаю той момент, коли зай-

кожному заводі були школа, лікарня, ремісниче училище. У побожного Артемія була умова, яку він висував і своїм синам: 80 відсотків прибутку від цукрових заводів мали потрапляти не до кишені акціонерів, а витрачатися на меценатство.

Глухів за часів Терещенків розквітнув: для бідняків цукрові магнати побудували цілі вулиці, заснували безкоштовну

Дід Мішеля (Михайла) Терещенка Михайло Іванович очолював у Тимчасовому уряді Керенського два міністерства – закордонних справ і фінансів. Іноземні дипломати називали його найбільш чесним і щирим міністром в російському уряді. Це була видатна людина свого часу: шанувальник музики, поезії й театру, поліглот, який знав десять мов,

У січні 1918-го йому вдалося звільнитися з Петропавлівської фортеці, куди його запроторили більшовики, й виїхати за кордон, до Франції. В еміграції Терещенко показав, що таланти роду його не покинули. Ділова Європа називала Терещенка фінансовим генієм. А через роки, у некролозі на смерть Михайла Терещенка, в газеті «Таймс» писалося, що його смерть – «велика втрата для фінансових кіл багатьох європейських столиць».

«Мій дід, – згадує Мішель (Михайло) Терещенко, – помер, коли мені було 2 роки, і я його зовсім не пам'ятаю. Моя бабуся ніколи, крім останнього часу перед її смертю, не розповідала мені про те, чим володіла родина в Україні чи Росії. Коли я був ще школярем, я записався на курси російської мови. Того вечора я прийшов до бабусі і сказав, що невдовзі зможу говорити російською. На це бабуся сказала, що якби про це дізнався мій дід, то помер би вдруге. У неї були чудові блакитні очі, але коли вона говорила мені це, вони стали чорними. І довгий час я не міг зрозуміти, чому вони ніколи нічого мені не розповідали, чому я не повинен був вчити російську? Тепер я розумію, що вони завжди були й залишалися українцями... Свій велетенський капітал мій дід використовував не лише для підтримання певного способу життя, але й для втілення прогресивних інфраструктурних проектів та політичного впливу. Можна сказати, що тимчасовий уряд Керенського – перший ліберальний, демократично обраний уряд Росії – практично на 100% фінансувався з коштів мого діда. Саме тому у 30 років його було призначено міністром фінансів останнього уряду Російської імперії, а згодом – і міністром закордонних справ... Я дивлюся на сьогоднішніх українських олігархів і розумію, чому їх так ненавидять. Бо вони не зробили свої гроші чесною працею й своїми талантами. Окрім того, вони ховають їх від народу на рахунках в офшорах. Можливо, саме через нерозуміння того, що треба ділитися із суспільством, що не можна забувати, звідки взяли твої статки, нинішні олігархи мають таку страхітливую репутацію. Як я розумію, для моїх предків це був двосторонній рух – люди, земля, багатство... Коли ти маєш так багато, ти мусиш і віддавати багато».

Тепер кожного вечора ми передивляємося церемонію вручення Мішелю (Михайлу) Терещенку українського паспорта. Особливо щемно виглядає сцена, коли він, отримавши з рук президента документ, похапцем лізе до кишені, аби витягнути звідти паспорт французький й віддати його Петру Порошенку. Адже віднині з Францією його пов'язують лише спогади, адже віднині він вже не Мішель, а Михайло.

Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

Церква Трьох Анастасій у Глухові, зведена на кошти родини Терещенків

шов до храму Трьох Анастасій, де лежать мої поховані предки... Я тоді був звичайним туристом. Але після тієї поїздки щось сталося – якась сила охопила мене. Думаю, під час панахиди, богослужіння щось трапилося. І коли я виходив з церкви, у мене виникло стійке відчуття, що неодмінно житиму в Україні – тут моє місце! До цього часу в мене були справи у Франції, я був успішним підприємцем, швидко приймав рішення і так само діяв. Але після того богослужіння в душі щось надламалося, я раптом відчув, що я – українець. І всі мої великі предки осудили б мене, що живу у Франції в часи, коли Україна вільна. І внутрішній голос наказав мені: кинь усе й переїзди в Україну!».

...Родина Терещенків походить зі старовинного козацького міста, колишньої гетьманської столиці Глухова. Першим Терещенком, відомості про якого дійшли до сучасників, був чернігівський козак Яків Терещенко. Його син Артемії розпочав родинний бізнес із торгівлі з візками й вуличного прізвиська Карбованець. Минуло небагато часу, і успішний купець став торгувати хлібом і деревиною. А заробивши солідний капітал, Артемії Терещенко почав вкладати його у власне цукрове виробництво. Артемії та його сини – Микола, Федір та Семен – представляли свою продукцію на найпрестижніших промислових виставках Європи. Однак не забували й про своїх робітників: працівники отримували пристойну заробітну платню, безплатне житло й харчування. При

Рід Терещенків став цвітом української нації

лікарню й дитячий притулок, відкрили міське й ремісниче училища, побудували чоловічу та жіночу гімназії. В останні роки свого життя Микола навіть хотів зробити в місті водопровід, але місцева влада вважала, що це зайва розкіш. А коли в Глухові Терещенкам стало заїсно, Микола Артеміїнович із сім'єю перебирається до Києва. Багаті й шановані Терещенки поріднилися там з найшляхетнішими українськими родинами – Ханенками, Апостолами, Уваровими...

видавець Блока, Брюсова та інших поетів «срібного» віку», меценат, завдяки якому було засновано Київську консерваторію. Він був вундеркіндом у математиці і вправним альпіністом. Кажуть, коли Михайло вперше сів до грального столу, його виграв сягнув такої цифри, що казино не змогло з ним розплатитися. У 25 років, після смерті дядька Олександра, Михайло Терещенко став головою промислової імперії й одним з найбагатших підприємців у світі.

ЛЮДИ-ЕПОХИ

Юрій Андрухович казав, що Ліна Костенко навчила українську поезію виразному вимовчванню вголос багатьох замовчуваних речей. Можна стверджувати, що вона в своїх творах дуже точно наголошувала й наголошує на найсуттєвішому – на стосунках поета й влади, точніше – влади й поета.

«За радянської влади ми не мали свободи, переревіряли кожну строфу. Тепер – свобода, незалежна Україна, і ми знову опинилися бозна в якому становищі... Молодь невідготовлена почала висловлюватися нецензурно – для них це вияв свободи. Як я могла це витримати? Що могли відчувати шістдесятники, які зна-

у підпілля». А коли було, нарешті, видано збірку поезій «Над берегами вічної ріки», а за нею побачили світ «Сад нетанучих скульптур» і «Неповторність», що вийшли в час тривалого голоду на правду, на щирість, на справжню громадянську позицію, люди в книгарнях ставали в черги за її збірками, як за хлібом насущним. Поетеса, котра народилася в голодні 30-ті роки, знала в період духовного безхліб'я справжню ціну хлібові духовному.

24 травня 1964 року було підпалено відділ україністики Державної публічної бібліотеки Академії наук УРСР. У тому вогні горіли й книги Ліни Костенко. Після пожежі київські студенти подарували їй врятований обгорілий томик її творів. Недаремно «Маруся Чурай» починається розді-

Ліна Костенко – людина-епоха

ІІ НЕОПАЛИМА КУПИНА

19 березня Ліні Костенко виповнилося 85 років

ли, що таке свобода в умовах несвободи? Я тоді вирішила: «Не хочу грати жодної з ролей у цьому сатанинському спектаклі». Вийшла з НСПУ і пішла в Чорнобильську зону... Зізнаюся вам, що це для мене була еміграція. Я там знайшла свою Україну. Отам, де Україна вмерла, отам вона є... Хтось сказав, що руки опускаються, ні до чого немає бажання. Я й зараз не бачу поразки. Адже є високовольтна лінія духу, яка проходить крізь усі віки, і ми повинні до неї підключитися. Це буде наш рух опору».

Таким прикладом виняткової непоступливості тоталітарній і просто споконвічній чиновницькій сваволі впродовж усього свого подвижницького життя є Ліна Василівна Костенко. Коли в 1968 році вона відверто підтримала В'ячеслава Чорновола, кинувши йому букет квітів на судовому процесі, їй стали забороняти друкуватися. Комфортно облаштувати своє життя за рахунок конформізму вона не захотіла. А коли друкарський набір збірки «Зоряний інтеграл» з передмовою Степана Крижанівського було розсипано, коли рукопис «Княжої гори» міг згоріти під час невіщадкової пожежі у видавництві «Радянський письменник», проте разом із рукописом книги «Журавлиний крик» Романа Іваничука був щасливо врятований – вона зацікавилася, гірко мовивши вустами своєї Музи: «Я пішла, як на дно», що благопристойні колеги тоді витлумачили, як своєрідну внутрішню еміграцію. Тоді, за словами Ліни Василівни, багато справжніх патріотів «йшли в мовчання, як

Ліна Костенко біля четвертого реактора Чорнобильської АЕС

лом: «Якби знайшлась неопалима книга...» Неопалима книга – як неопалима купина.

Ліна Костенко повернулася до свого читача 2010 року, коли Україна втратила можливість увійти в мо-

дерний європейський час. Український ренесанс було зупинено. Саме тоді поет повертається до народу – в момент особливого історичного драматизму. Ліна Костенко пише лист на підтримку Юлії

АФОРИЗМИ ЛІНИ КОСТЕНКО

- ✓ Людям не те що позакладає вуха – людям позакладає душі
- ✓ У кожній нації свої хвороби. У Росії – невиліковна
- ✓ Те, що діється тепер у світі, – це жах, що приснився людству. Потім його назвуть – історією і приплюсують до попередніх жахів
- ✓ Марудна справа – жити без баталій. Людина від спокійного життя жиріє серцем і втрачає талію.
- ✓ Критична маса катастроф закликає до неможливості їх сприймати
- ✓ Політичної біжунерії я не ношу
- ✓ Жінки довше переживають образи, незалежно від того, вони обрали чи їх ображено
- ✓ Жінка як музика: її можна любити, навіть не дуже розуміючи. Важко любити розумну жінку. Завжди боїшся влади у її очах. Жінка втрачає на інтелекті, лише коли вона кохана. Так що бажано підтримувати в ній цей стан
- ✓ Білогвардійський генерал Корнілов казав: «Я нічого не боюсь, крім позора Росії». Коли у нас з'являться люди, які нічого не боятимуться, крім ганьби України, тоді буде Україна

яка потерпає від несправедливості...

Ліна Костенко передбачила трагедію Української держави, а тому вважала, що ейфорію після проголошення незалежності мало бути замінено аналітикою складних соціокультурних і гуманітарних процесів. Натомість у незалежній Україні було ще так багато від «радянської людини». Ліна Костенко в циклі «Коротко – як діагноз» попереджала про те, що «гряде неоецинізм».

Іван Дзюба написав, що Ліна Костенко живе в координатах своєї незалежності.

Коли Віктор Ющенко запропонував присвоїти їй звання Героя України, вона відповіла, що «політичної біжунерії не носить». А просто робить свою справу, бо поклик письменника – писати.

Ліна Костенко ніколи не святкувала свої ювілеї пишно й урочисто. «Ювілей – це не свято, це підсумки й висновки», – зауважила якось вона. Так само вона не дозволила урочистостей і в день свого 85-ліття. «Ми хотіли чогось кращого, незалежності, достойної держави... Ми повинні набратися сили, спокою, доброго гумору, бо в сльозах можна втопитися...», – каже вона про сьогоднішній день.

У день свого 85-річного ювілею письменниця приєдналася до гуманітарної акції «Другий фронт АТО» й передала на Східний фронт кілька збірок своїх поезій з побажаннями та словами підтримки.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Тимошенко, виступаючи за звільнення жінки, яка стала заручницею диктаторського режиму.

Вона не часто пише колективні листи. Але відчула, що мусить вступитися за жінку,

Дзеркало

І ЖАХ, І ВІДЧАЙ..

*І жах, і кров, і смерть, і відчай,
І клекіт хижої орди,
Маленький сірий чоловічок
Накоїв чорної біди.*

*Це звір огидної породи,
Лох-Несс холодної Неви.
Куди ж ви дивитесь, народи?!
Сьогодні ми, а завтра – ви.*

Ліна Костенко

ДОВКОЛА СВІТУ

24 серпня 1867 року газета «Одесский вестник» видрукувала вітання російському імператорові Олександру II від американських туристів з паро-плава «Квакер-Сіті». Підписане воно було капітаном судна та кількома подорожуючими. Напевно, цю подію тепер уже ніхто б і не згадав, якби автором вітальних слів не був журналіст Семюел Клеменс, якого світ знає як Марка Твена. Молодого дописувача газети «Альта Каліфорнія» із Сан-Франциско вирішили відправити в турне Старим світом. За рік до того у виданні з'явилися його нариси про подорож на Гаваї, які викликали шалений успіх у читачів, а наклад газети стрімко зріс. Тож тепер видавці мріяли повернути ще більше уваги до свого видання. Маршрут подорожі пролягав Середземним морем і святими місцями Близького Сходу. Коли пароплав зайшов до столиці Османської імперії Стамбула, туристи вирішили скористатися з нагоди побувати в південних портах Російської імперії – Ялті, Севастополю й Одесі. Відвідини Севастополя завершилися бенкетом на честь американських гостей. На ньому місцеві чиновники запропонували туристам віддати шану російському імператорові Олександру II, який з родиною саме відпочивав у Лівадії, неподалік Ялти й симпатизував Сполученим Штатам, бо вони не брали участі у Кримській війні. Маркові Твену, єдиному на борту майстрові пера, доручили скласти вітальне послання російському самодержцю. Він довго мучився над аркушем паперу, доки не написав: «Ми – купка приватних громадян Америки, що подорожують лише заради власного задоволення, скромно, як і належить людям, що не мають жодного офіційного статусу. А тому ніщо не виправдовує нашої появи перед Вашою Величністю, крім бажання особисто висловити вдячність володареві держави, яка, за свідченням доброзичливців та недругів, завжди була відданим другом нашої любові Вітчизни...»

По прибутті до Ялти туристів на імператорських екіпажах довели до Лівадійського палацу. Американський консул зачитав вітальний лист. Цареві він припав до душі. Завершення кількадечної подорожі американці відзначили бенкетом, на якому Марк Твен досхочу нтанцювався з місцевою дівчиною. «Шкода, що не знав її мови»,

Один з найсучасніших круїзних кораблів Breakaway

МИ ВСІ - В ОДНОМУ КОРАБЛІ

Наша довідка: Круїз (англ. cruise) – морська, річкова, океанічна подорож, що включає берегові екскурсії, огляд визначних пам'яток портових міст, а також різноманітні розваги на борту морських і річкових лайнерів. Початок морського туризму відносять до середини XIX століття, коли судноплавні компанії, що здійснювали перевезення емігрантів з Європи до Америки, почали шукати варіанти наповнення пасажирами своїх рейсів, які були напівпорожніми.

Одні з перших повідомлень про спеціально організовані рейси морських пасажирських суден з метою відпочинку відносяться до 1835 року, коли в Англії були оголошені регулярні прогулянкові рейси між північними островами Британії та Ісландією. У 1881 році судноплавна компанія Peninsular & Oriental Steam Navigating (P&O) переобладнала свій лайнер «Цейлон» на круїзне судно й воно вважається першим круїзним кораблем в історії цієї індустрії.

Сьогодні в світі налічується більше 150 морських круїзних компаній. Серед найвідоміших і найпопулярніших – Carnival Cruise Lines, Celebrate Cruises, Royal Caribbean International, Princess Cruises, Costa Cruises, Norwegian Cruise Lines.

На круїзному лайнері є все – бари, ресторани, концертні зали, басейни...

– напише згодом він у своїх щоденниках. А 25 серпня 1867 року додасть: «Яка метушня! Яка марнота марнот! Скликаються наради! Призначаються комітети! Вичищаються фракки!». Ті подорожні нотатки, які потім увійдуть до знаменитої сьогодні книги, репортер «Альта Каліфорнії» назве «Простаки у Європі». І не випадково...

Під час своїх мандрівок ми ніколи не мали честі бути запрошеними на прийом ані до королів, ані до імператорів, але одного разу, років десять тому, мали нагоду бути на бенкеті капітана корабля. Його давав капітан 18-палубного

лайнера «Принцеса», як тільки ми залишили Аляску й вийшли у відкритий океан. Справжній, «реальний», як сказали б сучасні молоді люди, капітан гігантського океанічного судна. Але туристичного, круїзного. «Капітанський вечір» був одним з обов'язкових «номерів» відпочинкової програми нашого круїзу Сіетл-Аляска. Пані дефілювали палубами в довгих сукнях з оголеними плечима, пани – в чорних фраках з метеликами, лилося рікою шампанське, піаніст, як з'ясувалося потім, з Києва, який вчився колись у консерваторії разом з нашим скри-

палем Василем Попадюком, награвав світові «шлягери» і, здавалося, що в світі немає жодних проблем і життя – справді прекрасне.

Власне, це й є один з основних мотивів, одне з найголовніших завдань круїзного «бізнесу» – подарувати людям відчуття, що життя – прекрасне. Бодай на три дні, бодай на тиждень, бодай на два...

Так, як Марк Твен своїми репортажами врятував від банкрутства американську газету, океанічний лайнер компанії Princess Cruises, на якому ми подорожували з Сіетла на Аляску, врятував цілу круїзну інду-

стрію. У 1970-ті роки в популярному телевізійному шоу Love Boat було представлено судно Pacific Princess, яке стрімко підвищило інтерес американців до круїзів, показало можливості провести в них відпустку й надихнуло на нову ідею – перетворити кораблі на люксові плавучі курорти, на яких було б не просто все необхідне, а й все найзручніше, найрозкішніше, найсучасніше для комфортного відпочинку. А до того, в 1960-ті, круїзний бізнес майже дощенту зруйнував авіатранспорт. Перша криза вдарила в 1960-ті роки, коли Boeing почав випускати літаки класу 747s й вони заповнили світ. Стало немодно, непрактично й неекономно подорожувати кораблями. На-стала ера jumbo jet...

А до того... Виникнення самого поняття «морські круїзи» можна віднести до середини XIX століття, коли лінійні пасажирські компанії почали шукати шляхів використання своїх суден в період міжсезоння. Колісний пароплав «Квакер Сіті», який у 1867 році відплив у морський круїз з Нью-Йорка до Європи й Палестини, вважається одним з піонерів світового круїзного туризму. Передували йому хіба що спеціально організовані прогулянкові рейси морських пасажирських суден між північними островами Британії та Ісландією. У 1881 році судноплавна компанія Peninsular & Oriental Steam Navigating Company (скорочено P&O) переобладнала свій лайнер «Цейлон» на круїзне судно. Він вважається першим круїзним кораблем в історії людства, призначеним виключно для морських розважальних подорожей.

Аляска, круїзна «Принцеса» поміж синіх льодів

У місті Вікторія по дорозі з Аляски на Сіетл нас зустрічали прибульці з XIX сторіччя

На круїзному кораблі можна «охолодитися» в льодовому барі

Українці на багатонаціональному кораблі Breakaway

Першим судном, побудованим спеціально для круїзів південними широтами і в зимовий період, було Prinzessin Victoria Luise, змодельоване за замовленням Альберта Балліна, головного директора компанії Hamburg-America Line, й завершене в 1900 році. У боротьбі за пасажирів океанські лайнери змушені були ставати не лише зручнішими, а й розкішнішими. Знаменитий «Титанік» – приклад такої розкоші. Основним джерелом доходів для трансатлантичних ліній була європейська еміграція зі Старого світу в Новий. Але з роками імміграція згасала, прибутки падали. Але й повітряний транспорт з часом також почали потрясати економічні кризи, й власники туристичних суден відразу ж використали цей момент.

Війна зупинила розвиток круїзів майже на десятиліття, багато круїзних лайнерів було переоснащено на плавучі шпиталі, частина з них затонула, частина зникла безповоротно. Але на початку 1950-х років розпочалося відродження індустрії.

Докорінно ж все змінилося після успіху судна SS Норвегія (воно насправді було лайнером SS France), яке першим отримало статус «супер-судна» й на наймодернішій моделі якого Breakaway ми одного морозного лютого дня вирушили з Нью-Йорка на Багами.

Порівняння круїзного корабля з гігантським готелем давно застаріло.

Сьогодні це цілий плавучий Мангеттен, Лас-Вегас або п'ятизірковий курорт. На океанському лайнері можна знайти ресторани, казино, басейни, косметичні салони, спа, водяні парки, міні-гольфіві поля, баскетбольні майданчики, концертні зали, картинні галереї, кінотеатри... Судна на кшталт Royal Caribbean, які вміщують до 3 тисяч пасажирів, продовжують додавати нові й нові принади: льодові ковзанки, торговельні центри, весільні бенкетні зали. Здібні менеджери влаштовують «тематичні» круїзи за спеціальними зацікавленнями, наприклад, спеціально для тих, хто любить садівництво, або фотографування, або кіно, або еко-туризм, або перетворювали корабель на майстерню з живопису. Під час подорожі з Нью-Йорку на Багами ми також спокусилися на нову «знахідку» – відвідали льодовий бар, де тримається постійна температура в 15 градусів нижче нуля за Цельсієм, для входу необхідно вдягати спеціальні «кожуки» й пити коктейль у фужерах з льоду.

З роками надзавдання допомагати людям усвідомлювати, що життя прекрасне, не змінилося, але виконувати його стає дедалі важче. Тому що проблем у світі, який залишається на березі, стає більше, і запити пасажирів, які хочуть від них втекти, бодай на коротко, – дедалі вищими.

Ми не належимо до круїзманів, наш досвід у цій відпочинковій царині доволі бідний й обмежується лише двома мандрівками – з Сіетлу на Аляску й з Нью-Йорка на Багами з інтервалом у десять років.

Кажуть, що останні кілька років дуже популярними стали екстрим-круїзи. Наприклад, в Антарктиду. Тури на Аляску дають можливість поспостерігати за китами й ведмедами, політати на гідроплані, «намити» трохи справжнього золота, проїхатися на собачій упряжці, зайнятися «дайвінгом» у крижаній воді, побачити темно-сині льодовики-айсберги, між якими пливе корабель, немов між «фіордами»... Ми ж вирушили на Аляску, щоб зібравшись родиною з усієї Америки, пройтись місцями героїв Джека Лондона. А на Багами нас виштовхала нескінченна цьогорічна зима й ризик не вилетіти з Нью-Йорка через черговий сніговий, зіпсувавши синові канікули.

Але й відстань у десять років дала можливість переконатися, наскільки далі пішов прогрес у задоволенні запитів пасажирів на користь того, що «життя прекрасне» й треба цінувати кожен його миттєвість. Попри аварії, драми й трагедії з круїзними кораблями, про які в деталях розповідали й показували всі світові телеканали й описували газети.

Одна з «обов'язкових складових» відпочинку на круїзному кораблі – професійне фотографування на згадку, фотосесія, як сказали б у сучасній Україні.

У цьогорічну подорож ми прихопили з собою вишиванки. – Українці? – відразу ж запитав фотограф латиноамериканської зовнішності, який ретельно підбирав для нас найкращий ракурс на стрімких сходах.

– Українці, – кивнули головою ствердно ми. – А як ви знаєте?

– Ви вдягнули своє національне вбрання, щоб сфотографуватися, а за тиждень до вас тут була ціла група в таких самих вишитих сорочках, то вони не знімали їх цілий тиждень...

Наступного дня, коли ми прийшли забирати світлини, той самий фотограф запропонував нам перенести найвдаліший кадр у вишиванках на канвас, перетворивши, спрощено кажучи, його на картину. Ми погодилися й через тиждень після завершення подорожі, як і було домовлено, пошта принесла додому гігантську картину, яку ми повісили на найвиднішому місці.

Для пасажирів судна професійне фотографування – це пам'ять. Для круїзної компанії – доволі непогане джерело доходу. Для Марка Твена, напевне, був би ще один привід присвятити йому кільканадцять сторінок у своєму подорожньому щоденнику. Ось, наприклад, перед об'єктивом на тлі бірюзового океану й призахідного сонця позують чоловік та жінка із зовнішністю голівудських зі-

рок. Черга вишикувалася чималенька, помітно нервує, але фотограф не поспішає й чомусь не натискає на кнопку свого фотоапарата. Роззираються довкола, когось чекають. Кажуть, що сина. Чоловік і жінка перед фотокамерою настільки вродливі й шляхетні, що не терпиться подивитися, які ж у них діти.

Через деякий час приходять син, точніше його привозять на інвалідному візку, дивитися на який без сліз неможливо. Не знаємо, що записав би в цей момент у свій подорожний записник Марк Твен, але нам подумалося в ту хвилину, що людське щастя ніколи не буває абсолютним.

Після подорожі 1867 року на колісному пароплаві «Квакер-Сіті» Марк Твен не пошкодував не лише пастельних відтінків для своїх вражень, а й саркастичних спогадів про людей та їхні звички, які він підмітив у тій мандрівці.

Ми також не лише їли-пили, слухали джаз, купалися, танцювали, дивилися бродвейні вистави, насолоджувалися океаном, а й тиждень вдивлялися в людей, з якими на цілих шість діб опинилися в замкненому середовищі, обмеженому бортами корабля. Гігантського, розкішного, але корабля посеред океану.

Напевне, ніщо так наглядно не наводить на аналогію, що всі ми в одному човні, як круїзний корабель у відкритому океані. Коли довкола тебе кілька тисяч людей найрізноманітніших відтінків шкіри, розрізу очей, походження, соціального статусу, інтелектуального рівня й культурних запитів. На одному «п'ятачку», в закритому просторі, посеред відкритого океану. Всім їм тут вистачає місця, їжі, питної води, розваг. Усі живуть за одними й тими ж правилами й нікому не прийде в голову перекинути іншого за борт корабля тільки тому, що в нього інший відтінок шкіри...

Словом, після круїзів нам з Марком Твеном, зустрінься він де-небудь у Нью-Йорку на каві, було б про що поговорити...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer – 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

НЕЗАБАРОМ – ВЕЛИКДЕНЬ!

Пропонуємо українським організаціям,
установам та приватним особам
привітати на шпальтах нашої газети
українську громаду зі світлим святом
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
за новим та старим стилем,
а парафіям – розмістити
розклад Великодніх Богослужень.

Останній термін подачі привітань –
за три дні до виходу газети у світ.
«НОВА газета» виходить у світ щочетверга

Телефон: 917-324-0359;
електронна адреса:
vlabunsky2002@yahoo.com

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours

Monday – Thursday	8:00 am – 6:00 pm
Friday	8:00 am – 7:00 pm
Saturday	8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

Будинок відпочинку «Ксеня»
в Кетскільських горах,
який активно діє цілий рік, шукає подружню
пару середнього віку з легальним статусом
в Америці – для господарської роботи
та обслуговування в ресторані. Забезпечуємо
платнею, проживанням та харчуванням.

Додаткова інформація за телефоном:
(518) 263-4391

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" -

український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:

718-275-2503, 917-324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.

Адреса редакції:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

-
- 1. E-statements**
 - 2. No check to write**
 - 3. No envelopes to lick**
 - 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceeny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

